

působící v Itálii,
zemřelý G [redacted] T [redacted] balíčky s omamnou látkou ukryl v nádrži na pohonné hmoty osobního automobilu tov. zn. Opel Omega, reg. zn. [redacted] opatřeného M [redacted] H [redacted], najatým za úplatu k provedení transportu zásilky,
F [redacted] G [redacted] dne 18. května 1998 v 18:28 hodin telefonicky informoval [redacted] B [redacted] o vyslání kurýra se zásilkou drogy na cestu a předpokládané době jeho příjezdu do Říma,
M [redacted] H [redacted] pak omamnou látku ve smyslu instrukcí mu daných dovezl dne 19. května 1998 do blízkosti dálničního bodu ROMA / Nord v Italské republice, kde při kontrole provedené policejními orgány byla zásilka heroinu nalezena a zajištěna,
přičemž tohoto jednání se dopustili v Praze, Liberci a všech dalších místech, kterými byla omamná látka transportována z území České republiky

B)

1)

společně s dalšími osobami, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, ve shodě s podmínkami vyjednanými s odběrateli B [redacted] N [redacted], I [redacted] B [redacted] a B [redacted] L [redacted] působícími v Italské republice,
v době od 19. května 1998 do 29. května 1998 zorganizoval a zajistil provedení transportu zásilky 19,893 kg látky s obsahem 7,144 kg čistého heroinu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že po telefonické dohodě ze dne 19. 05. 1998 v 19:30 hodin s B [redacted] B [redacted] o obstarání a dodání heroinu, za okolností, které se nepodařilo zjistit, bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku, kterou za blíže nezjištěných okolností dostal do dispozice německého státního příslušníka W [redacted] O [redacted] najatého k provedení transportu,
poté, co W [redacted] O [redacted] omamnou látku ukrytou na různých místech v osobním automobilu tov.zn. BMW, reg. zn. [redacted], německé imatrikulace, dopravil dne 27. května 1998 do Italské republiky, kde podle instrukcí mu daných vozidlo předal B [redacted] L [redacted], který měl za úkol zásilku z vozidla vyjmout, telefonicky informoval příjemce [redacted] B [redacted] o místech, kde v předaném osobním automobilu tov.zn. BMW se nacházejí jednotlivé balíčky s heroinem,
v průběhu dne 28. května 1998 poté, co přijal od [redacted] B [redacted] zprávu o tom, že omamná látka nemá dobrou kvalitu, po telefonické dohodě s příjemci provedl opatření směřující k návratu kurýra W [redacted] O [redacted] s omamnou látkou zpět do České republiky, načež dne 29. května 1998 kolem 14:30 hodin u dálniční stanice mýtného ROMA/Nord při opouštění hlavního města byl W [redacted] O [redacted] podroben kontrole policejními orgány, při které byla zásilka heroinu nalezena a zajištěna,
přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla omamná látka transportována z území České republiky

2)

společně s G [redacted] T [redacted] I, jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem,
a s odběrateli působícími v Milánu v Italské republice, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, za blíže nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil nejméně 13,5 kg látky obsahující heroin, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, tuto látku nechal prostřednictvím G [redacted] T [redacted] v blíže nezjištěném objektu v obci

Mladá Boleslav ukrýt v osobním automobilu tov.zn. VW Passat, reg. zn. ██████████, rakouské imatrikulace, kterým za tímto účelem z Rakouské republiky z města Klagenfurt do České republiky dne 3. června 1998 přicestoval turecký státní příslušník Ü ██████ S ██████, jehož na žádost G ██████ T ██████ do České republiky poslal S ██████ F ██████, působící v Rakouské republice, a po ukrytí omamné látky do uvedeného osobního automobilu dne 4. června 1998 Ü ██████ S ██████ prostřednictvím G ██████ T ██████ vyslal do Milána v Italské republice s pokynem předat zásilku heroinu tam čekajícím předem dohodnutým příjemcům, převzít od nich finanční prostředky za dodanou omamnou látku a dopravit je do České republiky,

Ü ██████ S ██████ ve dnech 4. až 5. června 1998 zásilku omamné látky ve smyslu vydaných mu pokynů dopravil do Milána a předal ji tam čekajícím příjemcům a převzal od nich finanční prostředky, které dne 6. června 1998 pak společně se S ██████ F ██████ dopravili do České republiky a složili je do rukou G ██████ T ██████, přičemž tohoto jednání se dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byly po území České republiky transportovány omamná látka a následně i za ni převzaté finanční prostředky

3)

společně s G ██████ T ██████, jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem,

a odběrateli působícími v Milánu v Italské republice, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, za blíže nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil nejméně 12 kg látky obsahující heroin, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, tuto látku nechal v blíže nezjištěném objektu v obci Mladá Boleslav prostřednictvím G ██████ T ██████ a S ██████ F ██████ ve dnech 6. až . 8 června 1998 ukrýt pod obložení dveří osobního automobilu tov.zn. VW Passat, reg. zn. ██████████, rakouské imatrikulace, jímž dne 6. června 1998 do České republiky z Klagenfurtu v Rakouské republice přicestoval turecký státní příslušník Ü ██████ S ██████, najatý k provedení transportu zásilky heroinu S ██████ F ██████, působícím v Rakouské republice,

Ü ██████ S ██████ pak dne 10. června 1998 zásilku heroinu v souladu s pokyny mu vydanými dopravil do Milána v Italské republice a předal ji tam předem dohodnutým příjemcům, od nichž převzal finanční prostředky, které dopravil do Klagenfurtu v Rakouské republice a předal je S ██████ F ██████, u kterého byly po jejich směně na rakouské šilinky deponovány do 16. června 1998, kdy byly dopraveny do České republiky a předány do rukou G ██████ T ██████,

přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byly po území České republiky transportovány nejprve omamná látka a posléze i za ni převzaté finanční prostředky

4)

společně s G ██████ T ██████, jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem,

a odběrateli působícími v Italské republice, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, za blíže nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil nejméně 10,5 kg látky obsahující heroin, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, tuto omamnou látku nechal dne 17. června 1998 G ██████ T ██████ ukrýt pod obložení obou zadních dveří osobního automobilu tov.zn. VW Passat , reg. zn. ██████████, rakouské imatrikulace, který dne 16. června 1998 spolu s v něm ukrytými finančními prostředky přivezl

do Prahy turecký státní příslušník Ü S ,
poté prostřednictvím G T vydal Ü S pokyn k dopravení
zásilky heroinu do Italské republiky a jejímu předání v Milánu tam čekajícím příjemcům,
Ü S zásilku heroinu příjemcům v Milánu předal dne 19. června 1998 a převzal od
nich částku ve výši 270.000.000 italských lir, kterou dne 20. června 1998 přivezl do Rakouské
republiky a v Klagenfurtu ji předal S F , který ji do doby
předpokládaného pokynu k jejímu dopravení do České republiky ukryl u sebe,
přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území
České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

5)

společně s G T , jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999
násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem,
a odběrateli působícími v Milánu v Italské republice, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, za
blíže nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil 20 balíčků
látky obsahující heroin, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 /
1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka , poté
prostřednictvím G T vydal pokyn S F ,
působícímu v Rakouské republice, k přivezení finančních prostředků převzatých dne 19.
června v Milánu a u něho ukrytých do České republiky, S F se na
transportu peněz dohodl s D I , který peníze do České republiky přivezl dne
27. června 1998 a předal je S F ,
po navázání kontaktu se S F mu vydal pokyn, aby finanční
prostředky uložil do garáže nacházející se u nemovitosti č.p. ■ v ■
■ , kam jej doprovodil, po uložení finančních prostředků uložil S
F , aby s D I setrvali v České republice do doby, než do
vozidla tov.zn. VW Passat, reg. zn. ■ , rakouské imatrikulace, bude ukryta zásilka
heroinu v té době se nacházející v garáži č. ■ v ulici ■ , což
poté podle jeho pokynů zařídil dne 28. června 1998 G T společně se
S F ,
téhož dne pak vozidlo tov.zn. VW Passat převzal D I , aby provedl transport
zásilky omamné látky příjemcům působícím v Italské republice, přičemž při průjezdu
Rakouskou republikou poblíž města Klagenfurt byla policejními orgány provedena kontrola
vozidla tov.zn. VW Passat, při níž v zadních pravých dveřích bylo nalezeno 20 balíčků
s obsahem 9.821, 74 gramů heroinu,
přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kde bylo na území České
republiky neoprávněně nakládáno s omamnou látkou, jakož i finančními prostředky získanými
za prodej takové látky

6)

společně s G T , jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999
násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, a S
B , po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní
stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení,
po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit,
zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce července 1998 vývoz zásilky nejméně
12 kg látky s obsahem heroinu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č.
192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka,
z České republiky do Italské republiky, a to tak , že za nezjištěných okolností bez příslušného

povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted] zajištěním kurýra k provedení transportu,

G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [redacted] B [redacted] dojednal provedení transportu s J [redacted] K [redacted], poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] zajistil naskladnění zásilky s obsahem heroínu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [redacted], zakoupeného k tomuto účelu S [redacted] B [redacted], a předání tohoto vozidla kurýru,

J [redacted] K [redacted] v době po 15. července 1998 poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod nacházející se na území bývalého Severočeského kraje, dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [redacted] B [redacted] předal příjemci,

přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

7)

společně s G [redacted] T [redacted], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, a S [redacted] B [redacted], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení,

po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit, zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce srpna 1998 dva vývozy zásilek vždy s nejméně 12 kg látky s obsahem heroínu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností opatřil omamnou látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted] zajištěním kurýra k provedení transportů zásilky,

G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny vydanými mu prostřednictvím S [redacted] B [redacted] dojednal provedení transportů s J [redacted] K [redacted], poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] v obou případech zajistil naskladnění zásilek s obsahem heroínu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [redacted], opatřeného k tomuto účelu již v červenci 1998 S [redacted] B [redacted], a předání tohoto vozidla kurýru, J [redacted] K [redacted] poté, co opustil území České republiky v obou případech přes hraniční přechod nacházející se na území bývalého Severočeského kraje, celkem dvakrát dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [redacted] B [redacted] v obou případech předal příjemci,

přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

8)

společně s G [redacted] T [redacted], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, a S [redacted] B [redacted], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení,

po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit, zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce srpna 1998 vývoz zásilky nejméně 10 kg látky s obsahem heroínu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted] zajištěním

kurýra k provedení transportu zásilky,

G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny vydanými mu prostřednictvím S [redacted] B [redacted] dojednal provedení transportu s J [redacted] K [redacted], poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] zajistil naskladnění zásilky s obsahem heroinu do osobního automobilu tov.zn. MAZDA 323, reg. zn. [redacted], opatřeného k tomuto účelu S [redacted] B [redacted] a předání tohoto vozidla kurýru, J [redacted] K [redacted] v době po 19. srpnu 1998 poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod nacházející se na území bývalého Severočeského kraje, dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [redacted] B [redacted] předal příjemci, přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

9)

společně s G [redacted] T [redacted], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, a S [redacted] B [redacted], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení, po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit, zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce září 1998 vývoz zásilky nejméně 10 kg látky s obsahem heroinu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted] zajištěním kurýra k provedení transportu zásilky,

G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [redacted] B [redacted] dojednal provedení transportu s J [redacted] K [redacted], poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] zajistil naskladnění zásilky s obsahem heroinu do osobního automobilu tov.zn. MAZDA 323, reg. zn. [redacted], opatřeného k tomuto účelu S [redacted] B [redacted] a předání tohoto vozidla kurýru, J [redacted] K [redacted] poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod v Rozvadově, dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [redacted] B [redacted] předal příjemci, přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

10)

společně s G [redacted] T [redacted], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, a S [redacted] B [redacted], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení, po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit, zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce října 1998 vývoz zásilky nejméně 12 kg látky s obsahem heroinu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted] zajištěním kurýra k provedení transportu zásilky,

G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [redacted]

B [redacted] dojednal provedení transportu s J [redacted] K [redacted],
 poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] zajistil naskladnění
 zásilky s obsahem heroinu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [redacted],
 opatřeného k tomuto účelu S [redacted] B [redacted] a předání tohoto vozidla kurýru,
 J [redacted] K [redacted] poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod v Rozvadově,
 dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu
 předávaných S [redacted] B [redacted] předal příjemci,
 přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území
 České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

11)

společně s G [redacted] T [redacted], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999
 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrčen dosud neznámým pachatelem, a S [redacted]
 B [redacted], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní
 stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení,
 po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit,
 zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce listopadu 1998 vývoz zásilky nejméně
 12 kg látky s obsahem heroinu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády
 č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka,
 z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností bez příslušného
 povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted]
 zajištěním kurýra k provedení transportu zásilky,
 G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [redacted]
 B [redacted] dojednal provedení transportu s J [redacted] K [redacted],
 poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] zajistil naskladnění
 zásilky s obsahem heroinu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [redacted]
 , opatřeného k tomuto účelu S [redacted] B [redacted] a předání tohoto vozidla kurýru ,
 J [redacted] K [redacted] poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod v Rozvadově,
 dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu
 předávaných S [redacted] B [redacted] předal příjemci,
 přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území
 České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

12)

společně s G [redacted] T [redacted], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999
 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrčen dosud neznámým pachatelem, a S [redacted]
 B [redacted], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní
 stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení,
 po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit,
 zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce ledna 1999 vývoz zásilky nejméně 12
 kg látky s obsahem heroinu, jenž je zařazen v seznamu IV podle Jednotné Úmluvy o
 omamných látkách přílohy č. 3 k zákonu č. 167 / 1998 Sb., o návykových látkách a o změně
 některých dalších zákonů jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak
 , že za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou
 látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted] zajištěním kurýra k provedení transportu
 zásilky,
 G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [redacted]
 B [redacted] dojednal provedení transportu s J [redacted] K [redacted],
 poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] zajistil naskladnění

zásilky s obsahem heroinu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [REDACTED], opatřeného k tomuto účelu S [REDACTED] B [REDACTED] a předání tohoto vozidla kurýru, J [REDACTED] K [REDACTED] poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod v Rozvadově, dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [REDACTED] B [REDACTED] předal příjemci, přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

13)

společně s G [REDACTED] T [REDACTED], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, a S [REDACTED] B [REDACTED], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení, po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit, zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech v období února či března 1999 vývoz zásilky nejméně 12 kg látky s obsahem heroinu, jenž je zařazen v seznamu IV podle Jednotné Úmluvy o omamných látkách přílohy č. 3 k zákonu č. 167 / 1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [REDACTED] T [REDACTED] zajištěním kurýra k provedení transportu zásilky,

G [REDACTED] T [REDACTED] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [REDACTED] B [REDACTED] dojednal provedení transportu s J [REDACTED] K [REDACTED], poté prostřednictvím G [REDACTED] T [REDACTED] a S [REDACTED] B [REDACTED] zajistil naskladnění zásilky s obsahem heroinu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [REDACTED], opatřeného k tomuto účelu S [REDACTED] B [REDACTED] a předání tohoto vozidla kurýru, J [REDACTED] K [REDACTED] poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod v Rozvadově, dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [REDACTED] B [REDACTED] předal příjemci, přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

14)

společně s G [REDACTED] T [REDACTED], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, a S [REDACTED] B [REDACTED], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení, po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit, zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce dubna 1999 vývoz zásilky nejméně 12 kg látky s obsahem heroinu, jenž je zařazen v seznamu IV podle Jednotné Úmluvy o omamných látkách přílohy č. 3 k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [REDACTED] T [REDACTED] zajištěním kurýra k provedení transportu zásilky,

G [REDACTED] T [REDACTED] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [REDACTED] B [REDACTED] dojednal provedení transportu s J [REDACTED] K [REDACTED], poté prostřednictvím G [REDACTED] T [REDACTED] a S [REDACTED] B [REDACTED] zajistil naskladnění zásilky s obsahem heroinu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [REDACTED],

opatřeného k tomuto účelu S [redacted] B [redacted] a předání tohoto vozidla kurýru, J [redacted] K [redacted] poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod v Rozvadově, dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [redacted] B [redacted] předal příjemci, přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

15)

společně s G [redacted] T [redacted], jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrčen dosud neznámým pachatelem, a S [redacted] B [redacted], po jehož pobytu je od 30. 01. 2001 vedeno zatím neúspěšné pátrání a jeho trestní stíhání bylo proto vyloučeno do samostatného řízení,

po dohodě s odběratelem působícím v Italské republice, jehož totožnost se nepodařilo zjistit, zorganizoval v blíže již nezjistitelných dnech měsíce května 1999 vývoz zásilky nejméně 12 kg látky s obsahem heroínu, jenž je zařazen v seznamu IV podle Jednotné Úmluvy o omamných látkách přílohy č. 3 k zákonu č. 167 / 1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil omamnou látku a poté pověřil G [redacted] T [redacted] zajištěním kurýra k provedení transportu zásilky,

G [redacted] T [redacted] pak v souladu s pokyny mu vydanými prostřednictvím S [redacted] B [redacted] dojednal provedení transportu s J [redacted] K [redacted], poté prostřednictvím G [redacted] T [redacted] a S [redacted] B [redacted] zajistil naskladnění zásilky s obsahem heroínu do osobního automobilu tov.zn. SAAB 9000, reg. zn. [redacted], opatřeného k tomuto účelu S [redacted] B [redacted] a předání tohoto vozidla kurýru, J [redacted] K [redacted] poté, co opustil území České republiky přes hraniční přechod v Rozvadově, dopravil omamnou látku do Milánu v Italské republice, kde ji podle pokynů průběžně mu předávaných S [redacted] B [redacted] předal příjemci, přičemž se tohoto jednání dopustil v Praze a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

t e d y

pod bodem I. písm. A , písm. B body 1) - 15)

neoprávněně vyvezl a jinému opatřil omamnou látku, přičemž tento čin spáchal ve větším rozsahu a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech

č í m ž   s p á c h a l

pod bodem I. písm. A , písm. B body 1) - 15)

pokračující trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákona a

o d s u z u j e   s e

podle § 187 odst. 4 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání **dvanácti a půl (12,5) roku.**

Podle § 39 odst.2 písm., d) trestního zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Naproti tomu

obžalovaný

J■■■■ J■■■■,

nar. ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, fakticky pobytem ■■■■■,

s e z p r o š ť u j e

podle § 226 písm.c) trestního řádu obžaloby Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 25.11.2004 sp.zn. 1 KZv 73/2003 pro skutek, kterého se měl v bodě I. písm. A) dopustit společně s obviněným F■■■■ G■■■■ tím, že

společně s G■■■■ T■■■■, jehož již nelze trestně stíhat, neboť byl dne 23. 08. 1999 násilně 10ti výstřely ze samopalu usmrcen dosud neznámým pachatelem, ve shodě s podmínkami vyjednanými s odběrateli I■■■■ B■■■■, B■■■■ N■■■■ a B■■■■ L■■■■ působícími v Italské republice v době od 10. května 1998 do 19. května 1998 zorganizovali a zajistili provedení transportu zásilky 27 kg látky s obsahem 5,127 kg heroinu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, z České republiky do Italské republiky, a to tak, že po telefonické objednávce učiněné dne 10. 05. 1998 I■■■■ B■■■■,

F■■■■ G■■■■ a již zemřelý G■■■■ T■■■■ za okolností, které se vyšetřováním nepodařilo zjistit, bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřili omamnou látku určenou pro odběratele působící v Itálii,

J■■■■ J■■■■ společně s již zemřelým G■■■■ T■■■■ balíčky s omamnou látkou ukryli v nádrži na pohonné hmoty osobního automobilu tov. zn. Opel Omega, reg. zn. ■■■■■ opatřeného M■■■■ H■■■■, najatým za úplatu k provedení transportu zásilky, F■■■■ G■■■■ dne 18. května 1998 v 18:28 hodin telefonicky informoval I■■■■ B■■■■ o vyslání kurýra se zásilkou drogy na cestu a předpokládané době jeho příjezdu do Říma, M■■■■ H■■■■ pak omamnou látku ve smyslu instrukcí mu daných dovezl dne 19. května 1998 do blízkosti dálničního bodu ROMA / Nord v Italské republice, kde při kontrole provedené policejními orgány byla zásilka heroinu nalezena a zajištěna, přičemž tohoto jednání se dopustili v Praze, Liberci a všech dalších místech, kterými byla omamná látka transportována z území České republiky

č í m ž m ě l s p á c h a t

trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 290 / 1993 Sb.

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Obžalovaní

P■■■■ N■■■■,

nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE], státní příslušník Chorvatské republiky,
v České republice k pobytu přihlášenému na adrese [REDAKCE],

M [REDAKCE] S [REDAKCE],

nar. [REDAKCE] ve [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE],

s e z p r o š ť u j í

podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 25.11.2004 sp.zn. 1 KZv 73/2003 pro skutek,

kterého se měl v bodě II. písm. A 1, 2) dopustit společně tím, že

1)

P [REDAKCE] N [REDAKCE] po dohodě s odběrateli - dvěma italskými státními příslušníky a mužem albánské národnosti, jejichž totožnost nebyla vyšetřováním zjištěna, působícími v Italské republice na dodání omamné látky – heroinu, za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil nejméně 25 kg látky obsahující heroin, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192/1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka,

v průběhu března až začátkem dubna 1998 pak dohodl provedení transportu omamné látky z České republiky do Italské republiky s M [REDAKCE] S [REDAKCE],

M [REDAKCE] S [REDAKCE] po uzavření dohody o provedení transportu zásilky s omamnou látkou s P [REDAKCE] N [REDAKCE] poskytla pro účely transportní cesty osobní motorové vozidlo tov.zn. Škoda Octavia, jehož další identifikaci se v průběhu vyšetřování nepodařilo zjistit, do jehož upravené nádrže na pohonné hmoty za bližší neobjasněných okolností byla zásilka s obsahem heroinu ukryta,

poté M [REDAKCE] S [REDAKCE] se společnicí bližší nezjištěné totožnosti v osobním motorovém vozidle tov.zn. Škoda Octavia, v němž byla ukryta zásilka heroinu, a P [REDAKCE] N [REDAKCE] v osobním motorovém vozidle tov.zn. Mercedes Benz vycestovali z České republiky do Rakouské republiky, kde v městě Klagenfurt se k nim připojil jako spolujezdec ve vozidle řízeném P [REDAKCE] N [REDAKCE] S [REDAKCE] F [REDAKCE], poté v koloně dojezdili do města Vicenza v Italské republice, kde v blízkosti lokálu „Campine,, či „Campelo“ P [REDAKCE] N [REDAKCE] po telefonickém jednání zajistil, aby si osobní motorové vozidlo tov.zn. Škoda Octavia převzali příjemci, vyskladnili z něj v něm ukrytou omamnou látku, uložili do něj peníze za dodaný heroin a vozidlo vrátili zpět na místo, kde jej převzali, po takto provedené transakci se ve stejném složení osádek motorových vozidel vydali na zpáteční cestu,

příčemž se tohoto jednání dopustili v Brně a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

2)

P [REDAKCE] N [REDAKCE] po dohodě s odběrateli působícími v Italské republice, jejichž totožnost nebyla vyšetřováním zjištěna, na dodání omamné látky – heroinu, za nezjištěných okolností bez příslušného povolení a tedy neoprávněně opatřil nejméně 12 kg látky obsahující heroin, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192 / 1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka, v období před 11. dubnem 1998 pak dohodl provedení transportu omamné látky z České

republiky do Italské republiky s M■■■■ S■■■■, M■■■■ S■■■■ po uzavření dohody o provedení transportu zásilky s omamnou látkou poskytla pro účely transportní cesty svůj osobní automobil tov.zn. Fiat Tipo , reg. zn. ■■■■■, do jehož prostor na přesně nezjištěné místo za blíže neobjasněných okolností byla ukryta zásilka s obsahem heroinu,

M■■■■ S■■■■ pak dne 11. dubna 1998 se společnicí jménem A■■■■ osobním motorovým vozidlem tov.zn. Fiat Tipo s v něm ukrytou zásilkou heroinu vycestovala z České republiky do Rakouské republiky, kde na jižní dálnici A2 Klagenfurt – Villach u dálničního sjezdu Pörtschach západ, poblíž obce Techelsberg při přejetí do protisměru přes zábrany proti řidičům jedoucím v protisměru došlo k poškození tří pneumatik na vozidle tov.zn. Fiat Tipo a toto vozidlo pro nepojízdnost bylo odtaženo do Villachu a tam zanecháno, neboť M■■■■ S■■■■ pro nedostatek finančních prostředků nemohla zajistit jeho opravu a zásilka s heroinem tak nemohla být dopravena příjemcům v Italské republice, přičemž se tohoto jednání dopustili v Brně a všech dalších místech, kterými byla po území České republiky transportována omamná látka vyvážená do Italské republiky

č í m ž m ě l i s p á c h a t

pokračující trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 290 / 1993 Sb.

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni

Obžalovaný

P■■■■ N■■■■,

se dále podle § 226 písm. c) trestního. řádu obžaloby Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 25.11.2004 sp.zn. 1 KZv 73/2003 pro skutek, **kterého se měl v bodě II. písm. B) dopustit sám tím, že**

poté, co v blíže již nezjistitelných dnech v měsících březnu či dubnu 1998 se od svého známého S■■■■ F■■■■ dozvěděl, že za dobrou finanční odměnu by byl svolný k zapojení i do nelegálně provozované činnosti , využil tohoto zjištění a v průběhu měsíce května 1998 přivezl S■■■■ F■■■■ do Prahy, kde zajistil seznámení již zemřelého G■■■■ T■■■■ a jeho prostřednictvím i F■■■■ G■■■■, kteří se zabývali převozy drog z České republiky do zahraničí bez příslušného povolení a finančních prostředků za drogy ze zahraničí do České republiky, se S■■■■ F■■■■ a jeho následné využití při transportech zásilek návykové látky – heroinu z České republiky odběratelům působícím v Milánu v Italské republice a převozech finančních prostředků za ně do České republiky, zorganizovaných F■■■■ G■■■■ a již zemřelým G■■■■ T■■■■ v průběhu měsíce června 1998 ,

č í m ž m ě l s p á c h a t

účastenství na trestném činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a

jedů podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění účinném do 30. 06. 1998

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Odůvodnění

Krajské státní zastupitelství v Plzni podalo dne 25.11.2004 ke Krajskému soudu v Plzni obžalobu na F█████ G█████, J█████ J█████, P█████ N█████ a M█████ S█████, když obžalovaný F█████ G█████ měl pod bodem I. písm. A, písm. B body 1)-15) spáchat pokračující trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákona, obžalovaný J█████ J█████ I pod bodem I. písm. A) trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 290/1993 Sb., obžalování P█████ N█████ a M█████ S█████ pod bodem II. písm. A 1, 2) pokračující trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 290/1993 Sb. a konečně obžalovaný P█████ N█████ pod bodem II. písm. B) pro účastenství na trestném činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění účinném do 30. 06. 1998.

V náročném hlavním líčení, které probíhalo od 21. března 2005, tedy po dobu téměř 11ti měsíců, kdy se uskutečnilo 40 jednacích dnů, v průběhu nichž bylo provedeno značné množství důkazů. Několik jednacích dnů jen zabrala projekce záznamů odposlechů telefonických hovorů a čtení protokolů jednotlivých hovorů..

Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav, který je uveden ve výroku tohoto rozsudku..V další části odůvodnění se bude soud zabývat provedenými důkazy a jejich zhodnocení k jednotlivým skutkům.. V prvé řadě tedy skutky pod bodem I. písm. A, písm. B body 1) - 15) ze kterých byl obžalován a soudem uznán vinným F█████ G█████

Sám F█████ G█████ jak v průběhu přípravného řízení, tak hlavního líčení (č.l. 6469-6473) využil svého práva a ve věci nevypovídal. Jinak ve svých vyjádřeních jednoznačně prohlašoval, že je nevinný, že s pašováním heroinu nemá nic společného. Sám odmítl poskytnout hlasový vzorek ke ztotožnění níže uvedených hovorů, zachycených italskými orgány.

Za stěžejní důkaz prokázání útoků popsanych pod bodem I. A, B 1-15 výroku rozsudku, tedy skutečností, které předcházely a provázely transport heroinu z České republiky do Italské republiky a které následovaly po zajištění této látky, jakož i prokázání skutečností týkajících se pachatelů tohoto jednání, je nepochybně třeba považovat záznamy telekomunikačního provozu získané odposlechem italských účastnických stanic číslo ██████████, ██████████. Obě tyto účastnické stanice podle výsledků trestního řízení vedeného italskými trestními orgány užíval I█████ B█████. Odposlech těchto účastnických stanic byl prováděn v trestním řízení vedeném u Státního zastupitelství v Římě a to na základě povolení příslušných soudních orgánů Italské republiky. Záznamy telekomunikačního

provozu pro účely tohoto řízení na území České republiky byly získány cestou právní pomoci, v rámci níž příslušné italské orgány daly souhlas k použití těchto záznamů v trestním řízení, v němž byla právní pomoc vyžádána.

Vzhledem k tomuto klíčovému důkazu průběhu řízení před soudem vyvstala otázka využitelnosti takto získaných důkazů–záznamů telekomunikačního provozu, když především obhájci obžalovaných P■■■■ N■■■■ a F■■■■ G■■■■ v průběhu hlavního líčení a ve svém závěrečném návrhu namítali, že tento důkazní materiál nelze pokládat za důkazy ve smyslu § 88 tr.ř., ale toliko za jiné listinné důkazy. Soud k tomuto názoru obhajoby nepřihlédl a v podstatě se ztotožnil se s právním názorem prezentovaným intervencí státní zástupkyně v průběhu hlavního líčení i v jejím závěrečném návrhu.

Na tomto místě je třeba konstatovat, že lze souhlasit s tím, že trestní řád České republiky vychází z naprosto jednoznačné zásady, že veškeré důkazy z ciziny, mají-li být použity v trestním řízení vedeném na území České republiky, je nutno opatřit cestou právní pomoci. Náležitosti zmíněného dožádání o právní pomoc jsou upraveny ve článku 14 odst.1 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních (č. 550/1992 Sb. ve znění dodatku č. 3/1996 Sb.), která je s ohledem na článek 10 Ústavy ČR součástí právního řádu České republiky a vzhledem k ustanovení trestního řádu má povahu lex specialis. Podle čl. 3 odst. 1 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci, která je ve smyslu čl. 10 Ústavy součástí právního řádu České republiky, provede dožádaná strana způsobem upraveným v jejich právním řádu každé dožádání týkající se trestní věci, které jim zaslaly justiční orgány dožadující strany za účelem provedení důkazu nebo předání věci, které mají být použity jako důkazy, spisů nebo listin. Pokud cizozemské dožádané orgány věrohodně prohlásí, že požadované úkony provedly v souladu se svými procesními předpisy, mohou české orgány činné v trestním řízení oprávněně presumovat, že byly splněny podmínky ustanovení čl. 3 odst. 1 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci. V projednávaném případě jednoznačně uvádí, že odposlechy účastnických stanic v Italské republice byly získány zákonným způsobem. Závěr, že by tuzemské orgány činné v trestním řízení měly interpretaci procesní normy zjišťovat, není na místě. (srovnej nálezn Ústavního osudu II. ÚS 59/04).

Z obsahu všech žádostí o právní pomoc, které jsou založeny ve spise a které směřovalo Krajské státní zastupitelství v Plzni nejen vůči orgánům Italské republiky ale i vůči příslušným orgánům v Rakousku, je zřejmé, že tyto žádosti splňovaly všechny náležitosti citovaného článku 14 odst.1 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci, proto také dožádané státy respektive jejich příslušné orgány neměly důvod dožádání odmítnout a ani tak neučinily. Lze tedy souhlasit s tím, že byl splněn předpoklad pro použitelnost důkazů opatřených v cizině pro trestní řízení vedené na území České republiky. Zmíněná dožádání o právní pomoc mohou spočívat v provedení důkazu nebo v předání věci, které mají být použity jako důkaz. Pokud dožádání o vzájemnou pomoc spočívá v žádosti o provedení důkazů, pak dožádaná strana provádí žádost o vzájemnou pomoc způsobem, který je v souladu s jejím právním řádem. Dožádáním lze také vyžádat listinné a věcné důkazy, tak jak je to upraveno v hlavě II. článku 3 odst. 3 Evropské úmluvy. V takovém případě dožádaná strana může předávat ověřené kopie nebo ověřené fotokopie vyžádaných spisů a listin, pokud dožadující strana výslovně nepožádá o předání originálu. Použitelnost takto opatřených důkazů v cizině v rámci trestního řízení vedeného na území České republiky vychází z pravidla, že použitelnost takových důkazů se posuzuje podle procesního práva dožadujícího státu, tedy státu, pro jehož trestní řízení byly důkazy opatřeny. V tomto konkrétním případě se jednalo o řízení vedené na území České republiky a bylo tedy nezbytné aplikovat ustanovení trestního řádu České republiky.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o záznamy telekomunikačního provozu získané odposlechem italské účastnické stanice, pak jejich použitelnost podléhala režimu trestního řádu České republiky, konkrétně pak ustanovení § 88 odst.4 tr.ř. Z ustanovení § 88 odst.4 tr.ř. vyplývá, že v jiné trestní věci, než je ta, v níž byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užít tehdy, pokud je i v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odstavci 1. Současné znění ustanovení § 88 odst.4 tr.ř. vypustilo velice sporné slovo „souběžně“, které bylo v předchozí právní úpravě. Ze současné právní úpravy lze tedy kategoricky vyvodit závěr o použitelnosti takovýchto záznamů telekomunikačního provozu při splnění podmínek, které jsou ve zmíněném ustanovení trestního řádu citovány. Ještě je třeba připomenout znění § 88 odst. 1 tr.ř., které vymezuje pojem „trestného činu uvedeného v odstavci 1“ a kterým je zvláště závažný úmyslný trestný čin nebo jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva. Že jde o takový případ v tomto trestním řízení, nelze pochybovat. Z citovaných argumentů lze vyvodit závěr, že pokud současná právní úprava, která se promítla do příslušných ustanovení trestního řádu, pamatuje na využití záznamu telekomunikačního provozu z jiné trestní věci vedené v České republice, lze souhlasit s tím, že se nelze odlišně dívat na stejné záznamy prováděné v řízení na území cizího státu. Tuto úpravu je třeba vztáhnout i na hodnocení využitelnosti výsledků odposlechu prováděného v trestním řízení vedeném v cizině, samozřejmě za předpokladu, že tyto výsledky odposlechu se do trestního řízení vedeného v České republice dostanou legální cestou a jsou splněny i další zákonem předepsané podmínky. Nelze ani přehlédnout obdobnou úpravu v italském trestním řádu (§ 280 a § 380). Podle názoru soudu, který je totožný s prezentovaným názorem intervenující státní zástupkyně Krajského soudu v Plzni, tedy vzhledem k předložené argumentaci, nemohlo nic bránit soudu v tom, aby záznamy telekomunikačního provozu z odposlechů provedených v cizích státech na základě povolení příslušných orgánů v trestních řízeních, vedených v těchto státech, pro účely tohoto řízení opatřených cestou právní pomoci a ve vlastním řízení pak provedené postupem upraveným v § 88 odst.4 tr.ř., byly prezentovány jako důkazy zcela relevantní pro toto trestní řízení.

Kromě shora zmíněných důkazů v podobě záznamů o odposleších telefonických hovorů pořizovaných italskými orgány, odposlechů telefonických hovorů pořizovaných v České republice, výpovědi obžalovaného F■■■■ G■■■■, měl soud k dispozici výpovědi ostatních spoluobžalovaných a řadu dalších důkazů, kdy se jednalo především o výpovědi celé řady svědků, listinných důkazů i obrazových záznamů. Dále měl soud k dispozici dokumentaci opatřenou na základě žádostí o právní pomoc v Italské republice, zejména dokumentaci z trestního řízení vedeného u Státního zastupitelství v Římě pod č.j. 17556 / 97 R proti ■■■■ B■■■■, B■■■■ N■■■■, B■■■■ L■■■■, M■■■■ H■■■■ a W■■■■ O■■■■.

Soud měl též k dispozici dokumentaci, která byla opatřena na základě dožádání o právní pomoc z trestních řízení vedených pod sp.zn. 14 Vr 1128/98 a 9Vr 1923/99 u Státního zastupitelství Klagenfurt v Rakousku .

Důležitými důkazy pak byly znalecké posudky, především z odvětví fonetiky, které byly zpracovány jednak písemně a doplněné osobními výslechy znalců v hlavním líčení před senátem Krajského soudu v Plzni, kterými bylo potvrzeno, že „strejdou“ v klíčových hovorech získaných na základě odposlechů, kde takto označená osoba řídí transporty drogy, byl obžalovaný F■■■■ G■■■. Konečně měl soud k dispozici i další důkazy listinného charakteru, které například mapovaly historii pobytu obžalovaného na území ČR. Všechny tyto důkazy soud v hlavním líčení provedl způsobem, který je upraven ustanovením § 2 odst.5 tr.ř. a po

jejich provedení je hodnotil způsobem upraveným v § 2 odst.6 tr.ř. Smyslem tohoto dokazování bylo, aby soud mohl získat přesvědčení o existenci konkrétních skutečností, na základě kterých by mohl učinit nesporné a jednoznačné závěry o tom, že se staly skutky, které jsou popsány v obžalobě Krajského státního zastupitelství v Plzni, vykazují znaky žalovaného trestného činu a jejich pachatelem je obžalovaný F■■■■ G■■■.

K bodu I. písm. A, B 1)

Na základě provedených důkazů je třeba konstatovat, že zásadní důkazy vyplynuly především z dokumentace poskytnuté na základě dožadání o právní pomoc v Italské republice, kdy zejména z protokolů o telekomunikačním styku, protokolů o zadržení a další dokumentace z trestního řízení vedeného u Státního zastupitelství v Římě pod č.j. 17556/97 R proti ■■■■ B■■■■, ■■■■ N■■■■, ■■■■ L■■■■, ■■■■ H■■■■ a ■■■■ O■■■■, bylo zjištěno, že orgány činné v trestním řízení Italské republiky již v průběhu měsíce dubna 1998 získaly závažné poznatky nasvědčující tomu, že jistý „N■■■■“, který byl posledně ustanoven jako ■■■■ L■■■■, je zapojen do nelegálních obchodů s omamnými látkami. Na základě těchto zjištění byl proto prováděn odposlech účastnické stanice číslo ■■■■■■ užívané ■■■■ L■■■■. Po zjištění, že tento je ve velice úzkém kontaktu s ■■■■ B■■■■ a ■■■■ N■■■■, byly prováděny také odposlechy jimi užívaných účastnických stanic číslo ■■■■■■, ■■■■■■ – uživatel ■■■■ B■■■■, ■■■■■■ – uživatel ■■■■ N■■■■ a dále pak i účastnické stanice číslo ■■■■■■ užívané osobou zvanou G■■■■.

Při rozhodování o tom, zda se skutek popsáný v bodě I písm. A) a v bodě II. 1) žalobního návrhu skutečně stal tak, jak je v obžalobě vylíčen, bylo tedy nezbytné vycházet především z důkazů opatřených cestou právní pomoci z již uvedeného trestního řízení vedeného v Italské republice.

Při odposlechu účastnické stanice číslo ■■■■■■ byl dne 10. května 1998 v 16:48 hodin zachycen telefonický hovor mezi ■■■■ B■■■■ a účastníkem užívajícím českou účastnickou stanicí číslo ■■■■■■. Z telefonického hovoru vyplývá, že uživatel české účastnické stanice ■■■■ B■■■■ sděluje, že „*toho může poslat více, 30.000 marek s jedním a dalších 30.000 s druhým*“, účastník na české účastnické stanici dále svého hovorového partnera ujišťuje, že „*tenhle týden se to na tisíc procent udělá, těch 70-80 tisíc dolarů bude jejich, ale chce počkat do čtvrtek*“. Účastníci se domluvili, že účastník hovořící z české stanice pošle „*třicet a třicet*“, „*pošle to nadvakrát*“ (hlavní líčení čl. 8517, protokol spis čl. 5723-5724).

Dne 14.května 1998 v 17:59 hodin pak byl zaznamenán telefonický rozhovor mezi ■■■■ B■■■■ a účastníkem na české účastnické stanici číslo ■■■■■■. Účastník užívající českou účastnickou stanicí sděluje, že „*s tím kamarádem dneska nebude nic, přijede až v neděli nebo v pondělí*“, dále pokračuje, že „*přiveze 90 tisíc marek*“, „*má dva, jeden z nich přijede s deseti a jeden s šedesáti*“. Stejný účastník pak znovu ještě uvádí, že „*jestli to nebude v neděli, tak tam za den budou v pondělí*“ (hlavní líčení čl. 8518, protokol spis čl. 5736).

Dne 18. května 1998 v 18:28 hodin se uskutečnil hovor mezi účastníkem volajícím z české účastnické stanice číslo ■■■■■■ s ■■■■ B■■■■, v kterém volající užívající českou účastnickou stanicí ■■■■ B■■■■ sděluje, že „*mluvil ted' s tím klukem a on tam*

dorazí velmi pozdě“. Účastník na české účastnické stanici pak také říká, „*Mám mu říct, aby nejel rychle a přijel tam v 7 hodin ráno? nebo mu mám říct ve 2, ve 3 hodiny, kdy on tam v noci dorazí*“? B. pak odpovídá „*Tak ať jede tak, aby se tady dostal v 7 hodin, v 8 hodin*“ (hlavní líčení čl. 8595, protokol spis čl. 8582-8583).

Dne 18. května 1998 se uskutečnily ještě dva telefonické hovory, jeden ve 23:41 hodin, druhý ve 23:44 hodin. Tento druhý hovor B. vedl s účastníkem na české účastnické stanici číslo . Zcela evidentně pak v těchto hovorech mluví jedna a táž osoba, která sděluje B., že „*bude tam jako pytel brambor ... v 7 nebo 7:30 hodin*“ (hlavní líčení čl. 8624, protokol spis čl. 5758).

Z protokolu o zadržení, který byl proveden k důkazu, je zřejmé, že dne 19. května 1998 zásahová jednotka Antidroga - 1.sekce asi kolem 06:30 hodin v blízkosti dálničního bodu Roma-Nord zadržela osobní automobil značky Opel Omega, RZ , který řídil M. H. (čl. 5478-5479).

Dále z protokolu vyplývá, že vozidlo s řidičem bylo dopraveno na velitelství v Římě, kde bylo prohledáno. Z protokolu vyplývá, že před započítím prohlídky byl řidič vyzván, aby při prohlídce byla přítomna osoba jeho důvěry, což odmítl.

Při prohlídce pak bylo nalezeno 50 balíčků ukrytých v nádrži na pohonné hmoty, přelepených hnědou lepící páskou a hermeticky uzavřených v celofánových obalech, obsahujících hnědý prášek. Každý z nalezených 50 balíčků vážil cca 540 gramů, takže celková hmotnost nálezů představovala cca 27 kg látky brutto

Stejně skutečnosti, které obsahuje protokol o zadržení M. H., plynou také z protokolu o osobní prohlídce, prohlídce osobního automobilu a zabavení. Z tohoto protokolu také vyplývá, že v zajištěné látce byl identifikován heroin(čl. 5480-5482).

K okolnostem, za kterých uskutečnil kurýrní cestu s drogou, vypovídal před soudem jako svědek přímo M. H. (čl. 7032-7038). Ten uvedl, že tuto cestu uskutečnil na základě nabídky osoby, kterou nazval „K.“. Jednalo se o cizince, který když mluvil česky, tak strašně koktal, asi se jednalo o Albánce. Svědek dále uvedl, že „K.“ ho během cesty kontaktoval s tím, že stále posouval termín, kdy má být v Itálii, na časnější dobu, nakonec mu dal pokyn, aby tam byl už na sedmou hodinu. Dále svědek uvedl, že v průběhu cesty už v Itálii byl kontaktován ještě druhým mužem, kterého předtím viděl ve společnosti „K.“.

Při rekognici, podle soudu provedené v souladu se zákonem, svědek jako „K.“ označil dnes zemřelého G. T.

Se svědkem M. H. byla provedena ještě jedna rekognice, a to rekognice podle hlasu. Podle soudu v souladu se zákonem (srovnej § 104b odst. 3 věta třetí trestního řádu) Také při tomto úkonu svědek poznal v jednom z mluvčích velice přesvědčivě G. T.

Při porovnání skutečností, o kterých vypověděl svědek M. H., se skutečnostmi plynoucími ze záznamů telekomunikačního provozu soud dospěl k závěru, že mluvčí, kteří volali z českých účastnických stanic číslo , a

██████████ a vedli rozhovory s ██████████ B██████████, projednávali s ██████████ B██████████ právě kurýrní cestu s drogou - heroinem, kterou do Itálie vykonal svědek M██████████ H██████████. Tento závěr potvrzuje i skutečnost, že právě na základě informací získaných ze záznamů o telekomunikačním provozu se podařilo M██████████ H██████████ zadržet a zajistit u něj drogu, o níž v hovorech bylo pojednáváno jako o „markách či dolarech“.

Výpověď M██████████ H██████████ v postavení svědka měla pro toto řízení klíčový význam pro zjištění, že osobou, která ho vyslala na cestu s heroinem z České republiky do Itálie, byl G██████████ T██████████.

Na druhé straně výpověď M██████████ H██████████ před soudem zpochybnila účast obžalovaného J██████████ J██████████ na skutku, který je mu kladen za vinu pod bodem I., písm. A. Tohoto obžalovaného policejní orgány obvinily a státní zástupkyně na něj podala právě s odkazem na výpověď M██████████ H██████████ v přípravném řízení. Popřel, že by obžalovaný J██████████ byl tou osobou, která jej zprostředkovala jako kurýra drogy k cestě do Itálie pro G██████████ T██████████.

Za této situace pak nezbylo soudu obžalovaného J██████████ J██████████ podle § 226 písm. c) trestního řádu zprostit obžaloby proti němu podané, jak bude uvedeno níže.

V průběhu dokazování byl přehrán záznam telekomunikačního provozu uskutečněný dne 19. května 1998, tedy v den zadržení M██████████ H██████████ a zajištění heroínu, v 19:30 hodin. Tento telefonický hovor vedl ██████████ B██████████ s uživatelem účastnické stanice číslo ██████████ ██████████, jímž byl albánsky mluvící muž. V kontextu s důkazy provedenými ke kurýrní cestě uskutečněné M██████████ H██████████ soud učinit závěr, že tímto mužem byl G██████████ T██████████. Ze zvukového záznamu tohoto telefonického hovoru je zřejmé, že na straně účastníka užívajícího účastnickou stanici číslo ██████████ pak do hovoru vstoupil další albánsky mluvící muž, prvním mluvčím avizovaný a označený jako „strejda“, ten pak s ██████████ B██████████ uskutečnil poměrně dlouhý hovor, z něhož lze dovodit, že se týkal zadržení kurýra a zajištění heroínu. Oba tito mluvčí - tedy ██████████ B██████████ a „strejda“ - se domluvili, že budou pozorně sledovat všechny zprávy v tisku. V této souvislosti pak mluvčí – „strejda“ svému hovorovému partneru v hovoru oznámil, že má k dispozici tři nové kurýry, ale neví, jestli je má poslat. ██████████ B██████████ mluvčího – „strejdu“ požádal, aby kurýry poslal s auty s německou státní poznávací značkou, neboť to bude mnohem bezpečnější. Mluvčí - „strejda“ pak ██████████ B██████████ ujistil, že „si promluví s tím Němcem a odedřka jenom s Němci“, dále pokračoval, že si ověří jestli „... ten jeho má auto, jestli to auto je na to dobré, když ne, tak se mu musí dát peníze, aby koupil auto, které je na to dobré, takže by se to zpozdilo o dva až tři dny“ (hlavní líčení čl. 8512, protokol spis čl. 8424-8430).

Ze záznamu telekomunikačního provozu, který se uskutečnil dne 21.května 1998 ve 23:15 hodin, byl zachycen při odposlechu účastnické stanice číslo ██████████, kterou užíval ██████████ B██████████ další hovor, který vedl s účastníkem na české účastnické stanici číslo ██████████. Skutečnosti z hovoru svědčí o tom, že hovor se znovu týkal zatčení kurýra, pak účastník na české účastnické stanici číslo ██████████ uvedl, že „poslal chlapce do Rakouska, aby tam ty věci vzal“, uživatel odposlouchávané italské stanice pak žádal mluvčího na české účastnické stanici, aby co nejdříve zorganizoval novou dodávku „... můžeš poslat dvě po 50 a 50 markách...“, dále ho požádal, aby „poslal všechno, i dvě auta, všechno“, současně mluvčího na české účastnické stanici upozornil, že „ti s poznávacími značkami, od tebe, to je z Československa, tak s těmi všechny zastaví“. Uživatel na české

účastnické stanici sdělil, že má dva kurýry, jednoho z Rakouska, jednoho z Německa, „... jestli všechno klapne .... buď v neděli nebo v pondělí ráno ... v sobotu přijede Němec, a mohl bych ho nechat odjet už v neděli.... ale mám strach, protože to je o víkendu“ (hlavní líčení čl. 8512, protokol spis čl. 8439-8445).

Ze záznamu telekomunikačního provozu ze dne 22. května 1998 ve 13:10 hodin, pak vyplývá, že účastníku na české účastnické stanici číslo [REDAKCE] zavolal [REDAKCE] B [REDAKCE], který uživatele české účastnické stanice požádal, aby dokončil „práci“ co nejdříve, uživatel české účastnické stanice mu odpovídá, že už všechno organizuje, říká „... my v neděli ... teď čekám , až se sejdou s tím chlapcem, co to má dovézt ... protože jsem mu dal peníze, aby koupil auto ...S tamtím ... a v neděli, když bude všechno klidné , tak ať odjede .... mám obavy v neděli , protože jezdí méně aut, ale uvidíme, pohovoříme si ... já s ním promluvím, jak to má udělat ..no, nejlepší by to bylo ve všední den“ (hlavní líčení čl. 8512, protokol spis čl. 8446-8448).

Stejní účastníci se pak znovu zkontaktovali dne 26. května 1998 v 17:59 hodin. Mluvčí na české účastnické stanici číslo [REDAKCE] v tomto hovoru sdělil [REDAKCE] B [REDAKCE], že kurýr je připraven na výjezd, že zítra v poledne, kolem 12té nebo 13té hodiny přijede do Itálie, říká „Hele, ten kluk je tam. Dal je tam a teď ten kluk jede na cestu. Za patnáct minut“, „On bude za 10 minut a jede tam. Jen ty věci dá to pořádku a,, „On tam bude kolem dvanácté až jedné hodiny“ (hlavní líčení čl. 8513, protokol spis čl. 8453-8454).

Ze záznamu telekomunikačního provozu, který se uskutečnil dne 27. května 1998 ve 14:16 hodin mezi [REDAKCE] B [REDAKCE] a mluvčím na účastnické stanici číslo [REDAKCE], jímž zcela nepochybně byl G [REDAKCE] T [REDAKCE], je zřejmé, že [REDAKCE] B [REDAKCE] žádá svého hovorového partnera, aby „zavolal tomu klukovi a řekl, aby opustil místo, aby jel asi tak 200 metrů odtamtud“. Téhož dne, tedy 27. května 1998 v hovoru uskutečněném v 15:02 hodin si stejní mluvčí sdělují, že se setkali, [REDAKCE] B [REDAKCE] říká, že „Já teď jedu s ním domů, doprovázím ho“ (hlavní líčení čl. 8515, protokol spis čl. 8463-8464).

Opět s účastníkem na účastnické stanici číslo [REDAKCE] dne 27. května 1998 vedl [REDAKCE] B [REDAKCE] telefonické hovory v 15:27 hodin, v 15:30 hodin a v 15:31 hodin. Také tyto záznamy telekomunikačního provozu byly provedeny a lze z nich dovodit, že mluvčím na české účastnické stanici byl nepochybně G [REDAKCE] T [REDAKCE]. Z obsahu hovorů je evidentní, že v automobilu „kluka“ je „dvacet tisíc, na víc tam bohužel místo nebylo“: Uživatel české účastnické stanice slibuje, že „zítra pošle dalších dvacet pět tisíc, jakmile přijede tento kluk, tak pošle hned dvacet pět tisíc“. V následujících dvou telefonických hovorech mluvčí z české účastnické stanice, tedy G [REDAKCE] T [REDAKCE] [REDAKCE] B [REDAKCE] instruuje, že „je má u zadních, u dvou zadních dveří, a u pravých dveří a u sedadel, kde se on opírá, kde on sedí, zezadu“. Současně účastník na české účastnické stanici žádá [REDAKCE] B [REDAKCE], aby „ten nic neviděl, aby nic neviděl, protože se podělá na místě, kdyby věděl, že má toho hodně, tak začne zmatkovat, on ví, že má málo“ (hlavní líčení čl. 8515, protokoly spis čl. 8467-8468, 8469, 8470-8471).

Z dalšího záznamu telekomunikačního provozu z 27. května 1998 v 19:20 hodin. Z tohoto záznamu je evidentní, že telefonického rozhovoru se zúčastnili celkem čtyři různí albánsky mluvící muži. Pokud jde o mluvčí na účastnické stanici s italským volacím číslem, zcela evidentně se jedná o [REDAKCE] B [REDAKCE] a B [REDAKCE] N [REDAKCE], dalšího mluvčího lze identifikovat bez pochybností jako G [REDAKCE] T [REDAKCE]. B [REDAKCE] N [REDAKCE] v hovoru říká,

že „práce je pořádku“, dále se ptá hovorového partnera, zda mu může poslat „ještě jednoho zítra“, tázaný odpovídá, že „nemůže, pokud tento kluk neskončí“. Pak tento účastník říká, že předá k telefonu „strejdu“, další hovor pak pokračuje mezi B [REDAKOVAN] N [REDAKOVAN] a mluvčím označeným jako „strejda“. B [REDAKOVAN] N [REDAKOVAN] upozorňuje, že „ony byly velmi lehké k nalezení“, mluvčí – „strejda“ na to odpovídá „My jsme je tam strčili, strčili jsme je tam, protože on nemohl připravit svoje auto a tak až se vrátí, tak si je vezme a, a. Proto jsme nechtěli, aby to hovno vědělo, že jsme to tam strčili špatně! Víš?“, dále pak B [REDAKOVAN] N [REDAKOVAN] informuje o tom, že „kluka dvakrát kontrolovali“, dále se pak domlouvají, zda mluvčí – „strejda“ může poslat další „auta, hodně aut“. Mluvčí - „strejda“ odpovídá „Já jsem to objednal, ale potřebuji ještě týden, aby se daly do pořádku papíry. Já jsem si objednal jedno v Rakousku a jedno tam, rozumíš?“. Mluvčí – „strejda“ v hovoru B [REDAKOVAN] N [REDAKOVAN] také říká „Můžeš s ním mluvit! On je Polákem, on mluví polsky a můžeš s ním polsky mluvit“ (hlavní líčení čl. 8516, protokol spis čl. 8475-8470).

Dalším záznamem telekomunikačního provozu, který byl přehrán v hlavním líčení, je záznam o telefonickém hovoru, který se uskutečnil dne 28. května 1998 v 18:27 hodin. V tomto případě I [REDAKOVAN] B [REDAKOVAN] volal uživateli české účastnické stanice číslo [REDAKOVAN]. Hovor nejprve vedl albánsky mluvící muž, v kterém lze bez pochybností identifikovat G [REDAKOVAN] T [REDAKOVAN], ten pak telefon opět předává muži, kterého označuje jako „strejdu“. Z tohoto telefonického hovoru je evidentní, že „ty věci nestojí za nic, ozvali se „žabař“ s tím, že „ty věci nejsou dobré“. I [REDAKOVAN] B [REDAKOVAN] pak mluvčímu - „strejdovi“ říká „Tady nic není! Tady nic nemají! Ten [REDAKOVAN] by si to vzal, I kdyby to málo dělalo, málo dělalo! I kdyby to šlo, ale ten řekl, že to nejde“! (hlavní líčení čl. 8516, protokol spis čl. 8483-8486).

Dne 29. května 1998 ve 12:16 hodin se pak uskutečnil hovor mezi I [REDAKOVAN] B [REDAKOVAN] a albánsky mluvícím mužem, o němž lze konstatovat, že se jednalo o G [REDAKOVAN] T [REDAKOVAN], ten I [REDAKOVAN] B [REDAKOVAN] žádá, aby „řekl tomu klukovi, aby se mu, aby se mu hned ozval“, a pak mu ještě říká, aby mu řekl, at' se ozve „abych mu řekl, jak se má vrátit domů“ (hlavní líčení čl. 8516, protokol spis čl. 8487).

Z protokolu o zadržení (čl. 5484-5485) vyplývá, že ve 14:30 hodin dne 29. 05. 1998 byl na dálničním výjezdu Roma-Nord policejními orgány zaznamenán osobní automobil tov.zn. BMW, RZ [REDAKOVAN], německé imatrikulace s řidičem W [REDAKOVAN] O [REDAKOVAN]. V průběhu kontroly automobilu policejní orgány našly 40 hermeticky uzavřených balíčků obalených hnědou lepicí páskou, z nichž dva balíčky byly již otevřené, včetně obalu zajištěné balíčky vážily 19,893 kg. Posléze bylo zjištěno, že tato látka obsahovala 7,144 kg čistého heroinu (čl. 5486-5488).

V rámci dokazování byl proveden důkaz přečtením protokolu o výpovědi W [REDAKOVAN] O [REDAKOVAN] v postavení svědka, který uvedl, že na otázky spojené s jeho zadržením v Itálii v roce 1998 nebude odpovídat, byl potrestán soudem v Římě za držení drog, dostal trest 5 let vězení, fakticky dostal trest vězení 6 let, nebude odpovídat na otázky spojené s jeho zadržením v Itálii a okolnostech spojených s věcí vedenou proti němu. Neodpoví na otázku, odkud měl u něj zadržené drogy, neodpoví na otázku, kam vezl zásilku a přes jaké státy. Okolnosti spojené s jeho zadržením v Itálii byly několik let zpátky, tak už si nepamatuje podrobnosti zadržení, neodpoví na otázku, kdo mu doporučil uskutečnit dovoz drogy.

Z telefonických hovorů uskutečněných v době od 19. května do 29. května 1998 mezi uživateli italské účastnické stanice číslo [REDAKOVAN], jímž byl především I [REDAKOVAN] B [REDAKOVAN],

případně také B [redacted] N [redacted], a uživateli českých účastnických stanic číslo [redacted] a [redacted] a [redacted] vyplynulo, že se zcela evidentně vážou ke kurýrní cestě s heroinem, kterou uskutečnil polský občan W [redacted] O [redacted], jenž cestu vykonal osobním automobilem s německou poznávací značkou.

Na základě uvedených důkazů bylo zjištěno, že zásilka byla vypravena z České republiky, o což se postaral albánsky mluvící muž, jenž, jak je patrné ze záznamů telekomunikačního provozu, při řeči zřetelně zadržával. Tímto mužem byl nepochybně G [redacted] T [redacted] (též později přezdívka K [redacted]).

Ze záznamů telekomunikačního provozu však vyplývá ještě jedna skutečnost, a totiž že G [redacted] T [redacted] při organizaci dopravy drogy nejednal osamoceně, ale za kurýrními cestami jak M [redacted] H [redacted], tak W [redacted] O [redacted] stál ještě další albánsky mluvící muž a to označený jako „*strejda*“. G [redacted] T [redacted] v okamžicích, kdy tohoto muže předával k telefonu, jej ohlašoval slovy „*já ti dám strejdu*“. Pod označením „*strejda*“ byl identifikován F [redacted] G [redacted] a to v těch telefonických hovorech, kdy k uskutečnění volání byly užity účastnické stanice číslo [redacted] a [redacted], jedná se tedy o hovory, které začínal G [redacted] T [redacted] a pak telefon předával dalšímu mluvčímu. Z důkazů pak vyplývá, že je nutno jej ztotožnit i s mluvčím v těch hovorech, které byly uskutečněny prostřednictvím účastnické stanice s volacím číslem [redacted].

Zákon pro provedení důkazu záznamem telekomunikačního provozu kromě podmínek uvedených v ustanovení § 88 odst. 1 a 4 trestního řádu nestanoví žádné jiné podmínky a není tedy ani stanoveno, jakým způsobem má být uživatel telekomunikačního zařízení, případně další osoby účastníci se odposlouchávaného telekomunikačního provozu, ztotožněny. V tomto konkrétním případě nebylo možno provést ztotožnění či vyloučení účastníka telekomunikačního provozu užívajícího účastnickou stanici číslo [redacted] a v dalších hovorech označovaného jako „*strejda*“ pomocí hlasového vzorku získaného se souhlasem obžalovaného F [redacted] G [redacted]. Tento však jednoznačně odmítl poskytnout hlasový vzorek, když on a jeho obhájkyňe měli výhrady proti použitelnosti italských odposlechů v tomto řízení.

Osobu, jejíž hovory byly při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu zaznamenány, při neexistenci srovnávacího hlasového vzorku, lze ovšem ztotožnit i způsobem jiným, např. za pomoci údajů uváděných v jednotlivých hovorech, skutečností, které těmto údajům odpovídají, souvislostmi mezi hovory na různých telefonních stanicích apod.

Po vyhodnocení záznamů telekomunikačního provozu pomocí těchto kritérií, vyšlo najevo, že hovory byly uskutečněny pouze ze tří účastnických stanic. První s číslem [redacted] - na této účastnické stanici nikdy nebyl zaznamenán hovor více osob, vždy z ní mluvil jen jeden muž. Další s čísly [redacted] a [redacted] - u těchto dvou účastnických stanic je zřejmé, že buď hovor z nich uskutečnil v řeči zadržávající albánsky mluvící muž, kterého lze ztotožnit jako G [redacted] T [redacted], nebo hovor začal tento muž a pak v něm pokračoval mluvčí, který uváděl shodné skutečnosti jako mluvčí užívající účastnickou stanici číslo [redacted].

Důležitá je také těsná časová souvislost mezi jednotlivými voláními, jakož i souvislost obsahová. Po zadržení M [redacted] H [redacted] mluvčí avizuje, že pošle „*kluka*“ autem na německých poznávacích značkách, v Itálii pak je zadržen W [redacted] O [redacted] v autě

s německými poznávacími značkami. Identifikaci mluvčího ze záznamů telekomunikačního provozu, s obžalovaným G■■■■ je pak opřena ještě o další důkazy.

Za velmi významné a klíčové k přesné identifikaci osoby „*strejdy*“ alias F■■■■ G■■■■ považuje soud odposlech a záznam telekomunikačního provozu účastnické stanice číslo ■■■■■■ užívané obžalovaným F■■■■ G■■■■ ve vazbě, který byl proveden za plného respektování podmínek stanovených v ustanovení § 88 trestního řádu.

V průběhu měsíce září 2004 získaly orgány činné v přípravném řízení ze zdroje, kterému bylo možno důvěřovat, informaci o tom, že pan G■■■■ má v úmyslu podniknout kroky k nelegálnímu opuštění věznice v Plzni, v níž vykonával vazbu. Informační zdroj hovořil o tom, že v tomto směru projednává svůj postup s B■■■■ M■■■■, který ve Věznici Plzeň vykonával v té době trest odnětí svobody a mohl pomoci panu obžalovanému v předávání různých informací dalším osobám, neboť nebyl vázán na pobyt v cele, na rozdíl tedy od pana G■■■■.

K prověření těchto údajů a k získání konkrétních informací o záměrech pana G■■■■ zmařit účel vazby a tím také nepochybně i účel trestního řízení nařídil soudce Okresního soudu Plzeň – město odposlech a záznam účastnické stanice, kterou měl pan G■■■■ ve vazbě užívat. Potvrdilo se, že obžalovaný F■■■■ G■■■■ má v úmyslu za pomoci „*lidí z venku*“ dostat se z vazby na svobodu a neprodleně opustit území republiky, v čemž mu měla pomoci jeho přítelkyně P■■■■ P■■■■. Skutečnosti plynoucí z těchto hovorů navíc svědčí pro snahu obžalovaného získat pro svůj záměr i spoluobžalovaného pana N■■■■. Z přehraných telefonických hovorů nelze pochybovat, že odposlechem zadokumentované hovory opravdu vedl obžalovaný G■■■■.

Podle soudu, odposlech a záznam telekomunikačního provozu účastnické stanice číslo ■■■■■■ užívané panem G■■■■ ve vazbě byl proveden za plného respektování podmínek stanovených v ustanovení § 88 trestního řádu, že se tedy jednalo o odposlech zákonný.

Některé ze záznamů telekomunikačního provozu získaných tímto odposlechem byly provedeny k důkazu v hlavním líčení. Byly to právě ty záznamy, v nichž obžalovaný G■■■■ hovoří o svém záměru dostat se z vazby na svobodu nikoliv ovšem zákonným postupem.

Tyto záznamy pak byly využity k opatření dvou znaleckých posudků z oboru fonoskopie. Oba znalecké posudky byly provedeny k důkazu v hlavním líčení, současně byly provedeny také velice podrobné výslechy znalců, kteří znalecké posudky zpracovali.

Třeba konstatovat, že znalecké posudky si v závěrech zásadním způsobem neodporují. Zejména ze znaleckého posudku podaného znalkyní dr. SVOBODOVOU (č.l. 8588-8591) pak plyne závěr, že mluvčí ze záznamů telekomunikačního provozu získaného odposlechem účastnické stanice prokazatelně užívané panem G■■■■ je totožný s mluvčím v záznamech telekomunikačního provozu uskutečněných z účastnické stanice číslo ■■■■■■ a s mluvčím označovaným jako „*strejda*“ v záznamech uskutečněných z účastnických stanic číslo ■■■■■■ a ■■■■■■.

Na základě těchto provedených důkazů má soud za prokázané, že obžalovaný F■■■■ G■■■■ se dopustil skutků popsanych pod bodem I. písm. A) a pod bodem I. B) – 1) výroku rozsudku, a to společně s dnes již zemřelým G■■■■ T■■■■. Z provedených důkazů

je také zřejmé, že právě on byl tou osobou, která rozhodovala o posláni „*marek či věci*“, tedy heroinu a jeho množství odběratelům působícím v Itálii

K bodu I. písm. B 2-5

Zde soud vycházel jednak z dokumentace opatřené na základě dožádání o právní pomoc z trestních řízení vedených pod sp.zn. 14 Vr 1128 / 98 a 9Vr 1923/99 u Státního zastupitelství Klagenfurt v Rakousku a jednak z výsledků svědků S█████ F█████, Ü█████ S█████ a D█████ I█████. Výsledky dvou posledně uvedených svědků, byly provedeny přečtením protokolů o jejich výpovědích podle § 211/2atr.ř. Tento postup u žádné ze stran tohoto procesu nebyl nijak namítán a zpochybněn. Jiná byla situace, pokud jde o svědka S█████ F█████. Jeho osobní výslech před soudem by uvítal jak soud, tak všechny přítomné strany. Osobní výslech před soudem byl zmařen samotným svědkem, který odmítl nejen přijet do České republiky, ale i v této věci vůbec dále vypovídat. Svědka zdržujícího se v cizině nelze žádným způsobem nutit k tomu, aby přicestoval a vypovídal před soudem v České republice, vyloučeny jsou jakékoliv hrozby použití donucovacích prostředků a sankcí (viz § 429 odst. 1 trestního řádu). Přítomnost takového svědka v soudním řízení v České republice je vždy jen na jeho svobodném rozhodnutí, jeho vůli a ochotě.

V situaci, kdy tohoto svědka nebylo možno vyslechnout bezprostředně v hlavním líčení, soud výpovědi svědka S█████ F█████ z přípravného řízení v hlavním líčení přečetl postupem podle ustanovení § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, navíc i s projekcí obrazového záznamu pořízeného ve smyslu ustanovení § 55a odst. 1 trestního řádu z průběhu jeho výslechů opatřených v přípravném řízení a to nejen v Rakouské, ale i České republice. Podle soudu byly splněny všechny zákonné předpoklady pro tento postup.

Z těchto uvedených důkazů provedených v hlavním líčení vyplynulo, že v průběhu měsíce května 1998 byl obžalovanému F█████ G█████ a jeho partnerovi G█████ T█████ jako osoba vhodná k zapojení do jimi vyvíjené činnosti, tedy nedovoleného obchodování s omamnými látkami, doporučen v Rakousku žijící a působící kosovský Albánek jménem S█████ F█████. Jednalo se o člověka s bohatou kriminální minulostí, ale současně také se značnými zkušenostmi a širokými kontakty, schopného za odpovídající odměnu odvést jakoukoli, třeba i práci nelegálního charakteru. Obžalovanému F█████ G█████ a G█████ T█████ S█████ F█████ představil jeho dlouholetý známý P█████ N█████, který byl S█████ F█████ opakovaně žádán o zajištění nějaké práce. Obžalovaný P█████ N█████ tedy S█████ F█████ dovezl do Prahy a přivedl jej k obžalovanému F█████ G█████ a G█████ T█████.

Prověření S█████ F█████, udržování kontaktů s ním a jeho pověřování konkrétními úkoly měl na starosti G█████ T█████. Prvním úkolem, který byl S█████ F█████ zadán, bylo zajištění schopného právního zástupce pro trestní řízení vedené v Rakousku s českým občanem P█████ B█████ s cílem získat vydání v rámci tohoto řízení zajištěných finančních prostředků. O této skutečnosti vypověděl svědek S█████ F█████ a třeba konstatovat, že není důvodu tomuto jeho údaji nevěřit, neboť z dokumentace vztahující se k zadržení P█████ B█████ v Rakousku a provedené k důkazu vyplývají skutečnosti, které korespondují se skutečnostmi uvedenými svědkem. Jedná se jednak o výši finančních prostředků zajištěných rakouskými orgány u P█████ B█████, jednak pak o údaj, že tyto peníze byly krvavé, podle zjištění plynoucího z dokumentace, rakouské orgány skutečně při popisu vzhledu zajištěných finančních prostředků uvádějí, že jsou

znečištěné krví nebo krví podobnou látkou .

Druhým úkolem bylo opatření chorvatského cestovního pasu pro G [redacted] T [redacted], k tomu S [redacted] F [redacted] od G [redacted] obdržel pasové fotografie a jeho bosenský cestovní pas - tyto věci byly skutečně zajištěny rakouskými orgány činnými v trestním řízení při domovní prohlídce provedené v bydlíšti S [redacted] F [redacted], o čemž opět svědčí důkazy provedené v hlavním líčení .

Se S [redacted] F [redacted] pak byla uzavřena dohoda o jeho přímém zapojení do drogových obchodů. S [redacted] F [redacted] dostal za úkol opatřit motorové vozidlo s konstrukčním uspořádáním umožňujícím ukrytí velkého množství balíčků s omamnou látkou, konkrétně se jednalo o heroin. Na obstarání motorového vozidla obdržel S [redacted] F [redacted] finanční částku ve výši 20.000 DM, kterou na konci května 1998 do Rakouska dovezla tehdejší družka G [redacted] T [redacted] A [redacted] D [redacted] (čl. 7016-7018) doprovázená svojí matkou M [redacted] D [redacted] (čl. 7018-7019) a bratrem M [redacted] a ve Vídni ji předala S [redacted] F [redacted], jehož na cestě do Vídně doprovázel Ü [redacted] S [redacted], kterému se také naskytl možnost sledovat schůzku uvedených, při níž došlo k předání peněz. Toto je potvrzeno výpovědí právě Ü [redacted] S [redacted] v postavení svědka (čl. 7174). Dne 01. 06. 1998 pak S [redacted] F [redacted] a Ü [redacted] S [redacted] zakoupili v Klagenfurtu osobní motorové vozidlo tov.zn. VW Passat. Tato skutečnost je doložena listinnými důkazy, konkrétně nabídkou kupní smlouvy na ojeté vozidlo, fakturou za vozidlo VW Passat a dokladem o zaplacení kupní ceny. Vozidlo, jak vyplývá z výpovědi svědka Ü [redacted] S [redacted], bylo k provozu na pozemních komunikacích u rakouských orgánů přihlášeno se značkou [redacted] [redacted] dne 03. 06. 1998, a to na jméno tehdejší družky Ü [redacted] S [redacted] - T [redacted] S [redacted].

Hned dne 3.června 1998 pak s uvedeným vozidlem Ü [redacted] S [redacted] odcestoval do Prahy, kde se po zprostředkování kontaktu S [redacted] F [redacted] sešel s G [redacted] T [redacted]. Podle výpovědi svědka Ü [redacted] S [redacted] se s G [redacted] T [redacted] přesunuli do Mladé Boleslavi, kde v jednom objektu, který se nepodařilo ustanovit, došlo k naskladnění vozidla VW Passat omamnými látkami v množství nejméně 13,5 kg. Vstup Ü [redacted] S [redacted] dne 03. 06. 1998 na území České republiky je potvrzen razítkem hraniční kontroly Hatě v jeho cestovním dokladu.

Dne 04.06.1998 Ü [redacted] S [redacted] vozidlem VW Passat naloženým omamnou látkou - heroinem opustil Českou republiku do Rakouska, kde mu bylo S [redacted] F [redacted] oznámeno, že musí cestovat dále do Milánu. Z výpovědi svědka Ü [redacted] S [redacted] je zřejmé, že v Milánu se setkal s nějakými lidmi, ti po něm chtěli, aby jim předal celé auto, což odmítl a rozhodl se vrátit se zpět do Rakouska. Cestou byl zastižen telefonátem S [redacted] F [redacted], který mu přikázal, aby se vrátil a jednal přesně podle jeho pokynů, nesměl jednat na vlastní pěst. V Milánu tedy mužům odevzdal klíčky od vozidla a zdržel se tam přes noc. Po návratu do Klagenfurtu vozidlo odstavil u domu S [redacted] F [redacted].

Z dokazování dále vyplynulo, že již dne 6. června 1998 Ü [redacted] S [redacted] znovu přijel do České republiky. Tentokrát s ním přicestovala jeho přítelkyně T [redacted] S [redacted] a dalším vozem přijel i S [redacted] F [redacted], kterému v Praze Ü [redacted] S [redacted] odevzdal klíče od vozidla VW Passat.

Z listinných důkazů a výpovědi svědka J [redacted] T [redacted] (čl. 7050) vyplynulo,

všichni tři byli ubytováni v pražském hotelu AXA. Odjezd Ü S z České republiky je zadokumentován na den 09.06.1998 přes hraniční přechod Mikulov. Z výpovědi Ü S i S F vyplývá, že v průběhu jejich pobytu v České republice byly do vozidla tov.zn. VW Passat znovu ukryty drogy, konkrétně heroin v množství nejméně 12 kg. Stalo se tak v neidentifikovaném objektu v obci Mladá Boleslav, kde podle výpovědi svědků Ü S i S F bylo skladiště heroinu. V tomto případě do Mladé Boleslavi G T doprovázel S F. Také v tomto případě byly Ü S drogy dovezeny do Milánu v Itálii a tam předány osobám, které na ně již čekaly. K předání zásilky došlo dne 10. 06. 1998. Po doručení zásilky s omamnou látkou převzal Ü S od příjemců finanční prostředky za dodanou drogu, které opět dovezl do Klagenfurtu k S F.

Třetí transport omamné látky z České republiky do Itálie byl proveden opět Ü S, a to dne 17. 06. 1998. Také v tomto případě byl Ü S vyslán na cestu S F, který tak plnil pokyny převzaté od G T.

Poté, co Ü S vypršela platnost víza pro Českou republiku, bylo potřeba najít za jeho osobu náhradu, aby nebyla narušena plynulost zásobování italských odběratelů jimi požadovanou omamnou látkou. Ü S tak nahradil D I. Ten byl na cestu do České republiky vyslán opět S F podle požadavku sděleného G T. Do České republiky přicestoval vozidlem tov.zn. VW Passat dne 27. 06. 1998. V dalším vozidle do České republiky přijel i S F. Jak vyplývá z výpovědi tohoto v postavení svědka, vozidlo tov.zn. VW Passat bylo naplněno finančními prostředky převzatými od odběratelů v Itálii při předchozí dodávce drogy. S F potřeboval peníze někomu odevzdat. Protože v té době G T, s nímž byl jinak především ve styku, nebyl v České republice, došlo k přímému kontaktu S F s obžalovaným F G. Uvedení se setkali před pražským hotelem Intercontinental. Obžalovaný F G S F vyzval, aby jel za ním. Obžalovaný F G ve voze tov. zn. Porsche, S F ve voze VW Passat v konvoji dojezdili do místa, kde, jak uvedl svědek F, bydleli tchán a tchyně obžalovaného F G. Tam mu F G uložil, aby z vozidla VW Passat vyndal peníze a uložil je do igelitových tašek a ty pak zanechal v garáži.

Popisu místa, jak jej podal svědek S F, odpovídá nemovitost č.p. v , užívaná rodinou manželky obžalovaného F G, ale i přímo obžalovaným.

Po návratu do Prahy dostal S F od obžalovaného F G pokyn, aby s D I setrvali v České republice do doby, než se vrátí G T. Po jeho návratu pak S F a G T vyhledali jednu garáž, kde byla ukrytá droga, která měla být dopravena do Itálie.

V rámci проверки výpovědi svědka S F došlo k ustanovení této garáže. Jednalo se o garáž č. v ulici . Z této garáže pak do vozidla tov.zn. VW Passat ukryli celkem 20 balíčků s obsahem heroinu. Takto naložené vozidlo pak S F předal D I s pokynem, aby odjel z České republiky, což uvedený udělal. Českou republiku opustil i S F. D se zásilkou heroinu nedojel až do Italské republiky, kam směřoval, ale pouze ke

Klagenfurtu v Rakouské republice, kde byl rakouskou policií zadržen a došlo k zajištění převáženého heroinu. Při té příležitosti bylo zjištěno, že 20 balíčků obsahovalo 9821,74 gramů této omamné látky.

O okolnostech svého náboru, průběhu svého pobytu v Praze, průběhu transportní cesty i zadržení podal svědectví přímo D [REDACTED] [REDACTED] (č.l. 7144)

Těmito důkazy bylo podle soudu prokázáno, že skutky popsané v obžalobě pod bodem I. písm. B – 2) – 5) se staly.

Účast F [REDACTED] G [REDACTED] na těchto skutcích je prokázána především výpovědí svědka S [REDACTED] F [REDACTED].

Podle soudu je tvrzení svědka S [REDACTED] F [REDACTED] hodnověrné, a to především proto, že koresponduje s dalšími důkazy. Konkrétně se jedná o záznam telekomunikačního provozu ze dne 21. 05. 1998 ve 23:15 hodin získaný odposlechem účastnické stanice číslo [REDACTED]. Tento hovor byl veden mezi uživatelem této účastnické stanice a účastníkem na účastnické stanici číslo [REDACTED]. V uvedeném hovoru pan G [REDACTED] vůči svému hovorovému partnerovi uvedl „*Já jsem, já jsem ho poslal, já jsem poslal toho, aby si vzal ty věci. Tamty ti přinese jeden kluk z Rakouska. Já jsem mu řekl, aby si je koupil a přinese ti je. Já se podívám ted' na jedno auto*“. A dále pak v hovoru znovu zopakoval „*Ted' mám ostražitě oči! Já ted' mám jednoho z Rakouska a jednoho z Německa*“ (hlavní líčení čl. 8512, protokol spis čl. 8439-8445).

Dne 23. května 1998 v 19:27 hodin se uskutečnilo další volání mezi uživatelem účastnické stanice číslo [REDACTED] a uživatelem účastnické stanice číslo [REDACTED], tedy obžalovaným F [REDACTED] G [REDACTED], v kterém tento hovorovému partneru sděluje „*On je v Rakousku, nevím, jestli to můžu, ale jeho pošlu navíc! Ten kluk přijede! Já se mu hned ozvu! Podívám se, jestli si to koupil, protože ten kluk! Já jsem poslal jednoho, on žije v Rakousku, víš?*“ a dále pak ještě pokračoval „*Poslal jsem ho tam, by si koupil tamto! Já se podívám, ozvu se mu za chvíli! Já se na to podívám, jestli si to koupil! On nemá s těmito nic společného! On je! Rozumíš?*“ (hlavní líčení čl. 8596, protokol spis čl. 8563-8566).

V dalším hovoru, který se uskutečnil dne 27. května 1998 v 19:20 hodin, obžalovaný F [REDACTED] G [REDACTED] se k této otázce znovu vrátil a uvedl „*Já jsem to objednal, ale potřebuji ještě týden, aby se daly do pořádku papíry. Já jsem si objednal jedno v Rakousku a jedno tam, rozumíš?*“ (hlavní líčení čl. 8516, protokol spis čl. 8475-8480).

Tyto důkazy navazují na další důkazy, které prokazují, že právě v těchto dnech byly S [REDACTED] F [REDACTED] do Rakouska zaslány finanční prostředky na nákup vozidla zn. VW Passat, s kterým pak byly uskutečněny kurýrní cesty v průběhu měsíce června 1998 popsané ve výpovědích svědků Ü [REDACTED] S [REDACTED] a D [REDACTED] [REDACTED].

Provedenými důkazy je prokázána účast obžalovaného F [REDACTED] G [REDACTED] na skutcích popsaných v bodě I. písm. B. ad. 2-5.

K bodu I. písm. B 6-15

Z dalších důkazů pak byla prokázána účast obž. F [REDACTED] G [REDACTED] na skutcích popsaných

v těchto bodech.

Svěděk S [redacted] F [redacted] při prověření výpovědi označil garáž v ulici [redacted] [redacted], z listinných důkazů vyplývá, že tato garáž byla v evidenci nemovitostí registrována na I [redacted]. Tato byla v průběhu hlavního líčení vyslechnuta v postavení svědkyně a uvedla, že tuto garáž na ni napsal S [redacted] B [redacted]. Mimo jiné také uvedla, že S [redacted] ji občas vzal do Prahy, kde se několikrát setkal v jednom baru s cizinci. Myslí, že to byli buď Jugoslávci, Italové nebo Arabové, neví, nepoznává to, myslí, že s nimi mluvil (S [redacted]) italsky nebo jugoslávsky, neví, možná je to podobné .

Další svědek J [redacted] K [redacted] vypovídal jako osoba podle ustanovení § 55 odst. 2 tr.ř., když byla utajována jeho podoba. U hlavního líčení využil svého práva a nevypovídal (č.l. 7087) Jeho výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 4 tr.ř. přečteny (čl. 7087 a 7090). Z těchto bylo zjištěno, že v průběhu roku 1998, správně v jeho druhé polovině, se velmi intenzivně zabýval organizací transportů zásilek s heroinem z České republiky do Milánu v Italské republice. S [redacted] B [redacted] jej do této nedovolené činnosti zapojil, když dohodli se na tom, že svědek bude podle potřeby zajišťovat vlastní transporty. Dohodli se také, že pro účely převozu omamné látky zakoupí nějaké vozidlo. Volba padla na vozidlo tov.zn. SAAB 9000, které zakoupil S [redacted] B [redacted], ale u policie bylo zaevidováno na osobu svědka. Stalo se tak dne 15. července 1998, vozidlu byla přidělena RZ [redacted]. Bezprostředně po zakoupení tohoto vozidla a jeho zaevidování, tedy v červenci 1998, s ním svědek odvezl do Itálie první zásilku drog. Jednalo se o nejméně 12 kg omamné látky rozložené do balíčků, které v tomto osobním vozidle vždy byly ukládány do zadních dveří pod tapecírunk. K dalším transportům došlo v průběhu měsíce srpna 1998, kdy uskutečnil nejméně tři transporty omamné látky do Itálie. Protože v srpnu 1998 došlo k nákupu ještě druhého vozidla, a to MAZDY 323, která také byla zaevidována na J [redacted] K [redacted], a to dne 19. 08. 1998, kdy jí také byla přidělena RZ [redacted], tu poslední jízdu v srpnu 1998 uskutečnil svědek právě tímto vozidlem. Do tohoto vozidla bylo možno uložit pouze 10 kg omamné látky, balíčky se ukládaly v zadních blatnících pod tapecírunkem v otvoru pro reproduktory, po naložení se tam reproduktory vracely. V měsíci září 1998 J [redacted] K [redacted] s vozidlem MAZDA odvezl do Itálie další 10-ti kilogramovou zásilku omamné látky. Pak byl do „party“ přibrán J [redacted] S [redacted], takže J [redacted] K [redacted] k dalším jízdám už používal výhradně vozidlo SAAB 9000. Tyto jeho další jízdy se uskutečnily v říjnu 1998, v listopadu 1998, v lednu 1999, pak buď v únoru nebo březnu 1999, dále v dubnu a v květnu 1999. Protože ke všem těmto jízdám bylo použito vozidlo zn. SAAB 9000, bylo při těchto cestách do Itálie dopraveno vždy nejméně 12 kg omamné látky. Výpovědi uvedeného svědka je možno vzít za prokázané, že S [redacted] B [redacted] v době, kdy se zabýval popsanou činností, si také v Praze najal byt, k němuž patřila i garáž, v níž se schovávaly balíčky s drogou do doby, než nastala chvíle jejich vývozu do Itálie. Pomocí údajů z výpovědi svědka J [redacted] K [redacted] se podařilo zjistit, že S [redacted] B [redacted] si byt pronajal od svědka J [redacted] H [redacted], který nejenže tuto skutečnost potvrdil, ale svoje tvrzení doložil i smlouvou o pronájmu bytu se S [redacted] B [redacted].

Z výpovědi J [redacted] K [redacted] dále vyplývá, že zásilky s omamnou látkou byly dopravovány vždy do Milánu a tam předávány osobám, které už je očekávaly, věděly, že v daném termínu budou přivezeny. Svědek uvedl, že v průběhu transportní cesty musel být ve spojení se S [redacted] B [redacted] a podávat mu pravidelně zprávy o průběhu cesty. Když dorazil na místo určené, tak se S [redacted] B [redacted] také musel ohlásit a sdělit mu místo, kde se nacházel, S [redacted] B [redacted] pak činil opatření, aby se na to konkrétní místo dostavili

i příjemci, převzali zásilku a posléze zaplatili i kupní cenu, kterou pak vezl zpátky do Česka a předával ji do rukou S [redacted] B [redacted]. Svědek uvedl, že ke komunikaci se S [redacted] B [redacted] byl z jeho strany užíván mobilní telefon, který měl účastnické číslo [redacted] a byl pořízen právě pro tyto účely. Svědek vypověděl, že při vzájemné komunikaci používali se S [redacted] B [redacted] ustálené, předem dohodnuté formulace, tak např. když byl v Alpách, sdělil, že je „na horách“, když byl už v Milánu, oznámil, že je „na hřišti“, když se ubytoval, oznámil S [redacted] B [redacted], že „už je u babičky“. Svědek také uvedl, že při prvních svých jízdách byl v průběhu cest v telefonickém kontaktu pouze se S [redacted] B [redacted], při dalších jízdách ho potom takřka každou jízdu kontaktoval člověk, který špatně mluvil česky a výrazně koktal. Pro tohoto muže začal užívat označení „K [redacted]“. Měl možnost tohoto muže i vidět, byl menší, drobné postavy, měl snědou pleť, černé vlasy, evidentně cizinec, tipuje na albánskou nebo nějakou takovou národnost. Jméno této osoby nikdy neslyšel. Pokud už od S [redacted] B [redacted] slyšel nějaké jméno, tak jednou nebo 2 x se stalo, že použil přezdívku „T [redacted]“. Svědek J [redacted] K [redacted] se vyjádřil ve svých výpovědích také k tomu, že zpočátku v podstatě podle pokynu S [redacted] B [redacted] opouštěl Českou republiku přes jeden z hraničních přechodů v bývalém Severočeském kraji. Později zjistil, že je daleko výhodnější trasa vedoucí přes hraniční přechod Rozvadov, takže pak už používal pouze tento hraniční přechod.

Svědek J [redacted] K [redacted] se také velice podrobně vyjádřil k osobě S [redacted] B [redacted] a kromě dalších skutečností k dotazu, zda je mu známo něco o tom, že by S [redacted] měl něco společného s kavárnou s názvem „MONACO“, uvedl, že on osobně Caffé MONACO párkrát navštívil na kávu a jednou si tam byl pro peníze na cestu. Jinak k MONACU může říci, co ví od S [redacted], ten říkal, že ten podnik patřil kamarádům, s kterými nebo pro které pracují a dost často ho (Monaco) navštěvoval. V jeho (svědkově) přítomnosti v MONACU nikdy žádnou schůzku neuskutečnil. Do MONACA chodil na kávu pouze se S [redacted], sám tam byl pouze jednou - vyzvednout peníze na cestu. Převzetí peněz bylo rychlé, asi o něm museli vědět, protože hned při vstupu do MONACA byl osloven jménem, přikývl, aby mu předána obálka s hotovostí a odešel, nebylo to jednání. K dotazu, kdo mu peníze předal, uvedl, že to byla jedna osoba, ale vzhledem k tomu, že je to již delší čas a setkání bylo kratičké, může uvést, že to byl muž střední postavy, věk odhaduje na 30 – 35 let, těžko říci, snědší pleti, podle něj albánsko – turecký typ, nedovede odhadnout ani podle mluvy, oslovil ho (svědka), jménem, předal obálku, to bylo vše. K dotazu, zda věděl, s kým se v MONACU má setkat, uvedl, že do MONACA jej poslal S [redacted], říkal, ať se nebojí, že si ho najdou, předpokládal tedy, že o něm vědí, že budou nejspíše znát jeho popis. K dotazu, zda je mu něco známo o tom, že by S [redacted] pro MONACO něco zajišťoval, uvedl, že od S [redacted] věděl, že MONACO patří kamarádům, s kterými nebo pro které dělají, také při každé jejich návštěvě se S [redacted] s někým pozdravil, vždy to byl pouze přátelský pozdrav, ale podle chování personálu bylo vidět, že ho znají, že je stálým hostem, nemusel si ani objednávat a automaticky personál věděl, co mu má přinést. K dotazu, koho S [redacted] myslel tím, když říkal, že MONACO patří kamarádům, pro které nebo s kterými dělají, uvedl, že podle jeho soudu se spíše jednalo o majitele podniku, s návštěvníky nebo s hosty těžko říci, možná se tam někdo vyskytl, ale z personálu to nebyl nikdo. K dotazu, zda věděl, kdo jsou majitelé MONACA, uvedl, že nevěděl, spíš podle toho mála, co věděl od S [redacted], předpokládal, že to nebyli čeští občané.

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že také bar, o kterém hovořila ve své výpovědi svědkyně I [redacted] I [redacted] (čl. 7046-7049), je totožný s podnikem s názvem „Caffé MONACO“, který v roce 1998 se nacházel na adrese Jungmannovo nám. č. 21,

Praha 1.

K podniku s názvem „MONACO“ velice podrobně vypovídal také svědek T [REDACTED] S [REDACTED], který byl v tomto podniku přímo zaměstnán. Kromě dalšího svědek poté, co uvedl, že práci v „MONACU“ mu v podstatě dohodil S [REDACTED] B [REDACTED], k dotazu, jaký vztah měl S [REDACTED] ke Caffé MONACO, kdo ho vlastnil, kdo ho (svědka) zaměstnával, uvedl, že pokud jde o pracovní vztah ke Caffé MONACO, tak ten zřejmě S [REDACTED] neměl žádný, už si přesně nepamatuje, jak to ze strany S [REDACTED] proběhlo, ale myslí, že mu S [REDACTED] řekl, že se bude to Caffé MONACO otvírat. Svědek také uvedl, že neví, na koho přesně byl podnik psán, ale pamatuje si, že na smlouvě byla hlavička „EXPORT IMPORT“ a nějaká dvě písmena, zřejmě by byl schopen smlouvu dohledat, ale neví to určitě. Vzpomíná si, že v té době byl zřejmě majitelem nebo alespoň za majitele vystupoval jistý F [REDACTED], zda to bylo jeho jméno či přezdívka, neví, ještě si pamatuje, že se snad měl dále jmenovat A [REDACTED] či A [REDACTED], o žádné další osobě neví. Chod podniků měl na starosti V [REDACTED] V [REDACTED], ten jednal s F [REDACTED], on (svědek) jednal pouze s V [REDACTED], s F [REDACTED] minimálně, má zato, že s jinou osobou ve vztahu ke Caffé MONACO než s F [REDACTED] či V [REDACTED] nejednal (svědek). K dotazu, co ví o osobě F [REDACTED], uvedl, že podle něj F [REDACTED] byl kosovský Albánc, ale neví to jistě, F [REDACTED] byl přibližně stejně starý jako on (svědek). K dotazu, zda MONACO navštěvovali návštěvníci stejné národnosti jako F [REDACTED], uvedl, že minimálně, a to v dopoledních hodinách na kafe, myslí, že to byli lidé z okolí, kteří vlastnili podniky v okolí Václavského náměstí, ale neví, zda byli nějakým způsobem spjati s F [REDACTED]. Na jména ani přezdívky těchto lidí si nevzpomíná. B [REDACTED] tam také docházel na kafe, neví, zda se znal s těmito osobami. K dotazu, zda v těch dvou obdobích, co pracoval v Caffé MONACO, byl stále stejný majitel, uvedl, že myslí, že majitel byl stále stejný, alespoň papírově myslí to tak bylo, v podniku byl stále zaměstnán i V [REDACTED] V [REDACTED]. K dotazu, jaké byly jeho další kontakty se S [REDACTED] B [REDACTED], uvedl, že S [REDACTED] do Caffé MONACO docházel, občas sám, občas s někým dalším. Po předestření jména „T [REDACTED]“ svědek uvedl, že možná si tak někdo říkal, ví, že jeden člověk, kterému se říkalo T [REDACTED], chodil do MONACA, chodil tam s manželkou, to byla Češka, T [REDACTED] nebyl Čech, byl z té jižní komunity, která chodila do MONACA většinou dopoledne, tam člověk nepoznal, zda to byl Ital, Albánc, Chorvat či někdo další. Ten T [REDACTED] byl starší než on (svědek) řádově tak o pět let. Když bylo svědkovi předestřeno jméno F [REDACTED] A [REDACTED], uvedl, že to byl asi F [REDACTED], neví. Po předestření jména F [REDACTED] A [REDACTED], odpověděl „no tak, to byl buď F [REDACTED] nebo jeho brácha“. Po předestření jména S [REDACTED], uvedl, že si není jistý, ale myslí si, že to byla T [REDACTED] manželka, ale není si jistý. Při rekognici, která byla se svědkem provedena, ve fotoalbu číslo jedna se svědek vyjádřil na straně 15 k foto číslo 6 - uvedl, že sice je to špatná fotka, ale poznává S [REDACTED] B [REDACTED] (na fotografii je S [REDACTED] B [REDACTED]), na straně 1 k foto číslo 3 - uvedl, že ta osoba je hodně podobná F [REDACTED], ale jako kdyby byl hodně mladý (na fotografii je F [REDACTED] A [REDACTED]), na straně 8 k foto číslo 2 - to je T [REDACTED] (na fotografii je obžalovaný F [REDACTED] G [REDACTED]). Na straně 2 k fotu číslo 6 uvedl, to je T [REDACTED], jo, možná, přijde mu jako, když má jinou hlavu, od čela výše mu to nesedí (na fotografii byl F [REDACTED] G [REDACTED]), na straně 22 na foto číslo 8 uvedl, to je taky T [REDACTED] (na fotografii je obžalovaný F [REDACTED] G [REDACTED]).

V hlavním líčení byla jako svědkyně vyslechnuta také bývalá manželka S [REDACTED] B [REDACTED] - V [REDACTED] H [REDACTED], dříve B [REDACTED] (čl.7158-7160). K dotazu, zda se svým bývalým manželem chodila někam do společnosti, nejprve uvedla, že přímo ve [REDACTED] spolu nikam nechodili, ani nikam jinam společně pravidelně nechodili, pokud někam šli, byla to náhodná volba. V průběhu výslechu se svědkyně k tomuto dotazu vrátila a uvedla, že by chtěla říci, že když byla dotazována na podnik, kam chodila se S [REDACTED], tak si nyní

vzpomněla, že při návštěvách Prahy, což bylo tak jednou za čtvrt roku, ji S████████ bral do podniku u Václavského náměstí, který se jmenoval „MONACO“. Ten podnik se nacházel v dolní části Václavského náměstí za Domem obuvi, se S████████ si tam dávali kafe a zmrzlinu. S████████ se tam zdravil s nějakými osobami, ty nemluvily dobře česky, myslí, že to byli návštěvníci restaurace. Nyní si vzpomíná, že jedna osoba mluvila se S████████ častěji, byl to muž a jmenoval se T████████, nebo alespoň tak ho S████████ oslovoval, jí ho také takto představil. Toho T████████ poznala při nějaké slavnosti v této restauraci, snad to mělo být její otevření, ví, že tam byla i E████████ P████████. Při této příležitosti poznala i T████████ manželku, kterou poznala, neboť ji znala z časopisů, byla to nějaká manekýnka, byla to Češka, seděla u stolu s T████████. Když se S████████ ptala, ke komu patří, tak jí řekl že to je manželka T████████. K popisu osoby jí označované jako T████████ - uvedla, že se jednalo o muže tehdy ve stáří cca 40 let, vysoký cca 180 – 190 cm, štíhlé postavy, černé vlasy, snědý obličej, elegantně oblečený, jaké národnosti byl, neví, ale myslí, že jí S████████ říkal, že je z Itálie, posoudit to nedokázala, i když mluvil česky, tak mu vůbec nerozuměla, ale S████████ s ním česky hovořil, alespoň v její přítomnosti, jednalo se o zdvořilostní fráze typu „co děti“ apod. T████████ měl krátké husté vlasy, trochu vlnité, alespoň se jí to tak zdálo a byly úplně černé, nic dalšího k popisu T████████ nedokáže uvést. Pokud jde o T████████ manželku, alespoň tak jí byla označena, nyní si vzpomněla, že se asi jmenovala S████████, určitě se tak jmenovala, jednalo se o ženu tehdy tak ve věku cca 30 let, silnější postavy, vysoká cca jako T████████, možná i větší, měla hezký obličej, vlasy na ramena, světlé, ale ne blondýna, tehdy měla kalhotový kostým. Viděla ji jenom jednou, toho T████████ viděla asi 5 x, bylo to vždy, když byla se S████████ v té restauraci MONACO, nikde jinde než tam ho neviděla. Také s touto svědkyní byla provedena rekognice. Po předložení fotoalba číslo 1 při pohledu na stranu 8 číslo fotografie 2 svědkyně uvedla, že tato osoba je snad podobná tomu T████████, o kterém hovořila ve výsledku, dále uvedla, že si myslela, že je snad snědší, na té fotografii vypadá pobledle (strana 8 foto č. 2, na fotografii je obžalovaný F████████ G████████), dále svědkyně uvedla, že na straně 22 foto číslo 8 - to je také ten T████████ (na fotografii je obžalovaný F████████ G████████).

Svědkyně A████████ G████████, manželka obžalovaného F████████ G████████ v hlavním líčení využila svého práva a nevypovídala. Její výpověď z přípravného řízení byla postupem podle § 211 dost. 4 tr. řádu přečtena (čl.7024-7025).. V té době, co prohlásila, že nevyužívá svého práva odmítnout výpověď, uvedla, že v době před zadržením její manžel vlastnil kavárnu DOWNTOWN se sídlem ██████████ tuto kavárnu pronajímal

V hlavním líčení byla jako svědkyně vyslechnuta také M████████ Š████████ (čl. 7340-7341), která uvedla, že po příjezdu do České republiky hledala práci a známá jí říkala, že shání pracovní sílu v baru poblíž obchodu Baťa na Václavském náměstí v Praze, bar se jmenoval MONACO nebo tak nějak. Tenkrát jednala s nějakým starším číšníkem, ten ji seznámil s F████████, bratrem T████████. F████████ jí nabídl práci, měla v baru umývat nádobí. T████████ poznala později předtím chodil do MONACA na návštěvu. Pak z baru MONACO chtěla odejít, protože se měl měnit majitel a ten chtěl údajně nový personál. F████████ jí nabídl práci, řekl jí, že má babičku, která je v nemocnici a bude pak potřebovat pečovatelku. Rozhodla se, že tu práci vezme společně se sestrou. F████████ je odvezl do bytu, který se nacházel v Praze 4, v ulici ██████████, to byl byt F████████, který později prodal. V tomto bytě pečovaly se sestrou o babičku asi 3 až 4 roky. Pak jí F████████ řekl, že byt prodává a že pojedou někam jinam a bylo to na tu adresu, kde jsou momentálně, jedná se o adresu asi Praha 6, ██████████, v tomto bytě jsou něco přes rok. U hlavního líčení pak svědkyně konkrétně označila obžalovaného F████████ G████████ jako muže T████████, o kterém

vypovídala .

V hlavním líčení byla také vyslechnuta svědkyně V. S. (čl. 7420-7422). Po předestření jmen obžalovaných uvedla, že zná osobu T., ale jestli je to F. G. to neví. Jsou tři bráchové, druhý je F. a třetího zná jako F. Tyto tři osoby zná z doby, kdy nastoupila do pizzerie, která se v té době jmenovala SAN REMO, nacházela se v Praze 1, Rybné ulici č. 3, bylo to za Kotvou, do pizzerie nastoupila v roce 1996, pracovala jako provozní, majitelem byl H. X., dnes už zastřelený. T., tedy jestli je to on, tak T. a jeho kamarádi chodili za H. X. na večere, na obědy apod. Oni měli na Jungmannově náměstí kavárnu MONACO, takže tam zase oni chodili na kafe nebo na zmrzlinu. H. zastřelili 28. srpna 1997, bylo to ve 21:40 hodin, byla u toho, proto to má v hlavě. Zlatnictví, které je hned vedle kavárny MONACO, patřilo v té době, tedy domnívá se, že patřilo T. a jeho bratrům, ale to opravdu přesně neví, kdo byl majitelem. Ve zlatnictví navštěvovala kamarádku L., teď si nevzpomene na příjmení. Tam občas viděla T., F. a vlastně celý ten spolek, další osoby z toho spolku nezná celým jménem, ale např. přezdívkou. Tenkrát znala i G., ten je taky mrtvý, zastřelený, to bylo v roce 1998, ale neví přesně kdy, neví přesně, jestli to byl rok 1998 nebo 1999. Dále to byl I., je to strašně dávno. V roce 2000 ukončila práci v pizzerii, kterou od smrti H. vedla sama. T. prohlásil, že na to místo už nevkročí, bylo to nějaké náboženské přesvědčení, neví, ale ostatní tam stejně chodili. Ještě předtím, když H. žil, tak říkal, že kdyby se s ním něco stalo, tak aby zašla za T. tak, když H. zastřelil, navštívila zlatnictví vedle MONACA, kde byl T. a ten jí oznámil, že H. dlužil více lidem peníze a že jí nemíní pomoci s pizzerií. Nevěděla co s tím, pizzerie fungovala tak, že se nájemní smlouva přepsala s panem majitelem na ni a ona ji provozovala do roku 2000, protože tam ale byly veliké dluhy, které nezvládala splácet, pizzerii uzavřela, no a vlastně od té doby do centra přestala jezdit, potkávala je sice, ale nekomunikovala s nimi. Svědkyně se v průběhu výslechu vyjádřila také k popisu osob T., F. a H.

K dotazu, zda měl T. rodinu, uvedla, že měl manželku, prapodivné to měl s dětmi. Oni měli manželky a přítelkyně, nevěděla, kdo je kdo. Jednou viděla nějakou blondýnku, ani neví, jestli to byla Češka, trochu silnější, o které jí bylo řečeno, že je to manželka T., s tou měl mít holčičku nebo chlapečka, prostě dítě. Pak ví, že měl ještě jednoho velkého kluka, to měl pravděpodobně s nějakou první manželkou, ten se jmenoval, neví, jak se to píše - V., B. nebo G., ten byl velký, tenkrát mu mohlo být tak 16, 17, nejvýše 18 let. K dotazu, kdo ji toho V. – B. nebo G. představil nebo ukázal jako syna T., uvedla, že to jí bylo řečeno tou L. s tím, že T. ho nepreferoval jako svého syna. V. – B. nebo G. byl určitě s jinou ženou než s tou, kterou popisovala jako blondýnku, má takový dojem, že to bylo ještě s nějakou ženou z té oblasti, z které pocházel, asi s Albánkou, na ni to dělalo dojem, že T. nechce, aby bylo jeho jméno spojované s tím V. – B. nebo G. G. jí řekl, že V. – B. nebo G. bydlí na [redacted] a jezdí Mercedesem. V. – B. nebo G. se choval i v těch 17-ti letech jako že je někdo, že mu patří celý svět, měl na starosti zlatnictví vedle MONACA, kontroloval L., která tam prodávala, jestli má např. vyleštěné prstýnky apod.

Na výzvu, aby se vyjádřila k osobě G. T., uvedla, že si myslela, že je T., možná to přeslechla. K jeho osobě byla vyslýchána již na Kongresovce v souvislosti s jeho zastřelením. Znala ho, chodil do pizzerie, kde pracovala, řekla by, že to byl pravá ruka

T██████████. To bylo v letech 1996 až 1998. On byl to samé jako T██████████, když zastřelili H██████████, tak do pizzerie přestal chodit. G██████████ byl také Albánc, alespoň si to myslí, odkud, z jakého města pocházel, neví. Měl zlatnictví nahoře na Václaváku, vpravo, když se jde dolů od koně. K dotazu, zda ví, kde G██████████ T██████████ bydlel, uvedla, že ne. Na otázku k osobním poměrům G██████████ T██████████ uvedla, že byl svobodný, co ona ví, měl družku, byla černošská, vedla s ním zlatnictví, jednou ji viděla, byli spolu v pizzerii, ta holka byla Češka, jmenovala se A██████████. Neví, jestli tu G██████████ T██████████ měl rodiče, neví, jestli tu měl sourozence, o jeho rodině neví nic. Na dotaz na majetkové poměry G██████████ T██████████, uvedla, že mohla usuzovat jen z toho, jak se oblékali a v jakých vozidlech jezdili, oni, tím myslí G██████████ s A██████████, měli někde byt. Pak uvedla „Počkejte“ - tam vlastně bydlel i ten mladej, tím myslí V██████████ - B██████████ nebo G██████████, ale myslí, že se jmenoval V██████████ - bydlel na Smíchově, myslí, že to byla ██████████. Jelo se tam směr Smíchov, směr Pivovar, po pravé straně byla benzínka, teď neví jestli SHELL nebo ARAL, a McDonald, když se odbočilo, tak benzínka a McDonald byly po levé straně, pak byla světelná křižovatka, kdyby se na té křižovatce zaparkovalo, tak se jednalo o rohový dům po levé straně jako byl McDonald a benzínka, ale vchod do domu byl z ██████████. V tomto domě chtěl mít H██████████ pizzerii, proto ví, že v tomto objektu bydleli, ale koho byl dům, neví, jestli byl T██████████ nebo mu ho někdo pronajímal, to fakt neví. Že tam ještě bydlel ten mladej, myslí tím V██████████, to neví, kdo jí řekl, asi to vyplynulo z hovoru. Myslí si, že oni měli vozidla od T██████████, ona to s ním spojuje. Jednalo se o Mercedes, byl stříbrné barvy, sedačky byly v červené kůži, byl dvoudílný, myslí typ SLK, ale to neví přesně, myslí, že měl pevnou střechu. G██████████ pak jezdil tmavě modrým Mercedesem, ale jezdili s ním i jiní, ten myslí byl 5ti dveřový, byla to tzv. „moucha“, měl kulatá světla vpředu. Svátečně jezdil, tím myslí - jednou s tím přijel G██████████, poté ILIR - Rolls Roycem, byl světlejší barvy, neví, jestli to byla stříbrná nebo kávová, přesně neví, myslí, že už je to všechno. Pak tam byl vlastně ještě nějaký džíp, byl velký, myslí Grand Cherokee, barvu si nevpomene. Když takhle přemýšlí, tak spíše tmavá, modré či červené, viděla ho zaparkovaný ve spodní části Václaváku, občas s ním jezdil i G██████████. Podle ní byl G██████████ trochu takový tajemný, jinak se choval, když přišel s F██████████ a I██████████ a jinak se choval, když přišel s T██████████. Když přišel s F██████████ a I██████████, tak byl takový kamarádský, dalo se s ním o čemkoliv bavit. Když přišel s T██████████, tak nemluvil, pozdravil a moc nekomunikoval, podle toho dovozuje, že byl pravá ruka T██████████, ale to jsou její domněnky. K dotazu, jak se oslovovali, uvedla, že G██████████, G██████████, ale on měl také nějakou přezdívku, ale jakou to neví. K dotazu, zda ví, čím se G██████████ T██████████ živil, uvedla, že ona měla všechny ve spojitosti s kavárnou MONACO a s jeho zlatnictvím na Václaváku, s kým měl zlatnictví, neví.

G██████████ T██████████ popsala jako osobu menší postavy, neměl hezkou postavu, takovou hruškovitou, byl malinký, podle ní o trochu vyšší než ona - měří 168 cm, toto odhaduje, vlasy měl hnědočerné, česal se na patku, na stranu, na něm bylo zvláštní, že měl světlé oči, má dojem, že modré, neměl moc hezké zuby, myslí si, že v řeči trochu zadržával, koktal, nebylo to pořád, ale při nějakých situacích zadržával, toto postřehla spíše, když hovořil v češtině. Myslí, že G██████████ T██████████ nechodil tak okatě oblékán, chodil oblékán střídavě, alespoň to tak působilo, ale určitě nosil drahé oblečení, ale spíše ležérněji. Působil hodně mladě, podle ní mu tenkrát bylo přes třicet let, ne-li k pětatřiceti. K dotazu, zda měla možnost poznat osoby okolo G██████████ T██████████, uvedla, že se jednalo o T██████████, F██████████, I██████████, F██████████, H██████████, to je asi tak všechno, co zná. Většinou G██████████ chodil s T██████████, chodili k nim do pizzerie, většinou bez manželek a přítelkyň, oni je moc s sebou nevodili

Se svědkyní byla provedena rekognice, když jí byla předložena dvě fotoalba - fotoalbum č. 1 s obsahem 328 fotografií a fotoalbum č. 2 s obsahem 56 fotografií. Po prohlédnutí fotoalba č. 1 svědkyně uvedla, že na straně 1, fotu č. 3 je dle jejího názoru je to F████, ale zdá se jí jeho fotka mladší, ona ho zná trochu staršího s kratšími vlasy (na fotografii je F████ A████), na straně 2, fotu č. 6 je dle jejího názoru je to T████ (na foto je F████ G████), na straně 8, fotu č. 2 prohlásila - to je T████ (na fotografii je obžalovaný F████ G████), na straně 14, fotu č. 1 prohlásila, že toho také zná, ale neví, jak se jmenuje, neví, kam ho zařadit, ale obličej jí není neznámý, 100% ho viděla, ale v jaké souvislosti ho viděla, neví (na fotografii je E████ R████), na straně 17, k fotu č. 1, nevěděla přezdívku muže, ale ví, že měl syna a toho mu zastřelili při přestřelce v Kleopatře, toho syna znala jako K████ (na fotografii je A████ E████), na straně 22, fotu č. 8 poznala osobu T████, když takhle přesně ho zná (na fotografii je obžalovaný F████ G████), na straně 26, fotu č. 5 je podle ní G████ (na fotografii je G████ T████), nebyla si 100% jistá, že na straně 38, fotu č. 7 je osoba, která chodila s osobou, kterou označila na straně 14 na foto č. 1 (na fotografii je E████ R████), jméno této osoby nezná, neví, kam ho zařadí, ale tyto osoby chodily spolu (na fotografii č. 7 na straně 38 je P████ B████), na straně 40, k fotu č. 1 prohlásila, to je ten V████ (na fotografii je V████ A████), na straně 41, k fotu č. 6, řekla, že to může být ten F████ (na fotografii je F████ A████), na straně 31, u fota č. 6 si není jistá, jestli to není ten K████, který byl zastřelen při přestřelce v Kleopatře, měl dlouhé vlasy a na foto je má stažené (na fotografii je K████ E████). Po prohlídnutí fotoalba č. 2 prohlásila, že na straně 7, fotu č. 7 je ta A████ od G████ (na fotografii je A████ D████).

Z uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že svědci vypovídající o muži oslovaném jako „T████“ hovoří právě o obžalovaném F████ G████.

Pro tento závěr pak svědčí výsledky rekognic provedených se svědky T████ S████, V████ H████ B████ a V████ S████, kteří přímo ztotožnili portréty obžalovaného F████ G████ založené v předloženém fotoalbu mezi 328 fotografiemi s mužem jim známým jako „T████“, k němuž se vztahovali jejich výpovědi.

Z výpovědi obžalovaného J████ J████, ale i P████ N████, jakož i svědků M████ H████, V████ S████, Ú████ S████, jakož i S████ F████ byla také bezpečně ustanovena totožnost G████ T████, zvaného případně také jako „K████“ či „C████“.

Svědci M████ H████, Ú████ S████ a S████ F████ G████ T████ označili přímo za osobu bezprostředně spojenou s kurýrními cestami s heroinem, u M████ H████ příjemcům do Říma, u Ú████ S████ a S████ F████ příjemcům do Milánu.

Z výpovědi svědka J████ K████ k druhému muži, který jej takřka pravidelně kontaktoval v průběhu jím uskutečněných cest s drogou do Milánu (výrazné koktání, díky kterému si jej svědek pojmenoval jako „K████“, drobná postava - obdobný popis plyne z výpovědi V████ S████), vyplývá, že tímto mužem byl také G████ T████.

Další osobou zcela prokazatelně zapojenou do nedovoleného obchodování s heroinem v průběhu druhé poloviny roku 1998 a první poloviny roku 1999, je S████ B████ (dnes

nezvěstný), který přímo organizoval a řídil činnost kurýra – svědka J. K. (ale i J. S. a M. K.).

Z provedeného dokazování vyplývá propojení osob G. T., S. B. a F. G. Podle soudu tedy i obžalovaný F. G. spáchal také skutky, o kterých vypovídal svědek J. K., tedy skutky, které jsou popsány pod bodem I., písm. B - 6) – 15) výroku rozsudku.

Ve věci byly vyslechnuti všichni spoluobžalovaní a to M. S. (čl. 6457-6459), J. J. (čl. 6459-6462) a P. N. (čl. 6464-6467). Dále byli vyslechnuti další svědci JUDr. M. D. (čl. 7020-7022), S. S. – Š. (čl. 7183-7185) a J. L. (7868-7870), kteří se vyjadřovali především k osobě obžalované M. S. K osobě S. B. byl slyšel bratr- svědek V. B. (čl. 7164-7167) a další..

Dále byla provedena celá řada listinných důkazů, zejména přečteny protokoly a fotodokumentace z domovních prohlídek provedených v rodinném domku F. G., bytu ve , chaty v obci , u V. A. (čl. 7025), v rodinném domku u P. N., A. D. (čl. 7026), prohlídky jiných prostor-motorových vozidel Mercedes RZ , Mercedes RZ , Rolls Royce RZ , Mercedes RZ (7025), firmy , a vozidla BMW RZ (čl. 7026). Dále odborná vyjádření a doklady získané prostřednictvím právní pomoci, vyžádané policejními orgány v přípravném řízení i soudem, zde zejména k cestovnímu pasu P. N. (čl. 7142-7144).

K ověření hodnověrnosti svědka S. F. byl přibrán znalec PhDr. Jiří JELEN (8121-8128). Tento znalec zkoumal uvedeného svědka jen podle obsahu listin, neverbální komunikace zachycené ve zvukových a obrazových záznamech pořízených při výsleších a při prověrce výpovědi. Znalec hodnotí obecnou věrohodnost jako přijatelnou, tedy odpovídající většině kritérií kladeným na hodnověrnou verbální produkci, na autenticitu vybavovaných vzpomínek, jejich podloženost individuálními zážitky posuzovaného jedince, adekvátní jeho mentalitě a povaze, motivaci, schopnostem, percepčně-poznávacím i mnestickým kvalitám, jeho neverbálním výrazům apod. Podle projevů, obsahu a formy verbální produkce svědka, jeho reaktivity, neverbálních fenoménů a behaviorálních jevů zachycených výslechovými protokoly a prověrkou výpovědi, registrovaných ve zvukových a obrazových záznamech- nebyly z aspektu psychologického a psychiatrického zjištěny takové známky, které by významnějším způsobem zpochybňovaly reálnost a prožitkovou podloženost svědkových údajů, příp. vedly z odborných hledisek k důvodnému podezření na konfabulace. Znalec jednoznačně uvedl, že specifickou věrohodnost nelze za daných okolností (nemožnost osobního kontaktu) z psychologického a psychiatrického hlediska posoudit. S ohledem na tyto závěry nemožnost zkoumat svědka v osobním kontaktu, odmítl k návrhu obhájců obžalovaného P. N. vyžádat revizní posudek.

Z odborného vyjádření (čl. 8073-8116) a následné výpovědi znalce z oboru doprava, ekonomika, strojírenství se specializací opravárenství a technický stav motorových vozidel ing. Lubomíra PRINCE (čl. 8542-8595) nebylo zjištěno, že by u zkoumaného vozidla tov.zn. Fiat Tipo 1,6 DGT I-E, VIN předmětná palivová nádrž byla jakýmkoliv způsobem upravena. S ohledem na dobu zkoumání (prohlídka uskutečněna až dne 6.5.2005) nemohl znalec činit jakékoliv závěry o případné demontáži nádrže v roce 1998

Pokud jde o vozidlo tov.zn. Škoda Octavia, zde bylo zkoumáno vozidlo se zážehovým motorem o zdvihovém objemu 1,8 l, rok výroby 1997. Podle znalce lze s ohledem na objem a tvarování nádrže do ní uložit při 65 % reálné využitelnosti uskladnit 44 ks menších (20x10x3 cm) nebo 33 větších (20x10x4 cm) balíčků.

Z posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (6412-6430) bylo zjištěno, že obžalovaný F■■■■ G■■■■ netrpí a ani v době činu netrpěl žádnou duševní chorobou či poruchou. Je schopen chápat smysl trestní řízení, soudního projednávání event. význam a smysl uloženého trestu. V době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a toto plně ovládat. Znalec nenavrhuje žádný druh ochranného léčení.

Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a výslechu znalkyně (7345-7347) bylo zjištěno, že intelektová výkonnost se u obžalovaného F■■■■ G■■■■ pohybuje v pásmu průměru, nebyly u něho zjištěny žádné dílčí deficity. Jeho osobnost nenesé žádné znaky nezralosti. Lze jej popsat jako člověka s průměrnou potřebou společenského kontaktu, člověka emočně stabilního, rozvážného, vytrvalého až tvrdého při sledování svých cílů, nekompromisního a nesentimentálního, majícího dobrý vzhled do motivů druhých, spolehlivě kalkulujícího výhodnost svého chování a počínání. Své city má dobře pod kontrolou, nenechává se zbytečně unášet, není zbrklý. Vystupuje spíše obezřetně až podezřívavě, jeví se svou podstatou dominantní, snadno se rozhodující, přijímající zároveň zodpovědnost za svá slova smyslu agresivního sebeprosazování. Autokratické jednání zahrnující i nestandardní postupy k udržení vlivu a moci by nebylo v hrubém rozporu s jeho osobnostním ustrojením. Trestná činnost pro kterou je stíhán, vylučuje svou podstatu zkratkovité jednání. Podle popsané trestné činnosti, lze dovozovat zistný motiv. Sám obžalovaný trval na své nevině. Trestná činnost svědčí svou podstatou o značně dissocialitě pachatele. V případě, že bude obžalovanému trestná činnost prokázána a prokážou-li se jeho vazby na kriminální a drogy překupující subkulturu, pak tato zjištění vedle nastíněné osobnostní struktury, ještě více ztěžují resocializační vyhlídky.

V rámci hodnocení důkazů soud pečlivě zvážil procesní námitky obhájců, zejména obžalovaného P■■■■ N■■■■ a F■■■■ G■■■■ vůči postupu policejních orgánů v přípravném řízení. Neshledal takové zásadní procesní vady, které by zpochybnilly průběh přípravného řízení, jejich postup dle § 2 odstavce 5, odstavce 6 tr.ř. i práva obžalovaných na spravedlivý proces.

Soud dospěl tedy na základě provedených důkazů k závěru, že obžalovaný F■■■■ G■■■■ se dopustil jednání popsaném ve výroku rozsudku.

Z provedeného dokazování vyplynulo, že G■■■■ T■■■■ a S■■■■ B■■■■ byli výkonnými články, které měly na starosti zabezpečení toho, aby se zásilka s drogou dostala do rukou kurýrů a jejich prostřednictvím pak do rukou příjemci, který si její dodání objednal. Z provedených důkazů vyplývá, že kurýrní cesty uskutečněné v květnu 1998 byly provedeny osobami s vazbou na Severočeský kraj konkrétně města Liberec a Jablonec nad Nisou .

Po zadržení M■■■■ H■■■■ a zejména pak W■■■■ O■■■■, u kterého se bohužel nepodařilo zjistit, kým a za jakých okolností byl najat ke kurýrní cestě, vyvstala potřeba zajištění dalšího zdroje lidí nejen ochotných, ale i vhodných k vývozům drog

odběratelům do Itálie. Po příslušném vyjednání podmínek a vybavení odpovídajícím motorovým vozidlem zahájila svoji činnost skupina osob žijících v Rakousku. Jejich aktivizace spadá do června roku 1998 a těsně navazuje na zadržení W [redacted] O [redacted] dne 29. 05. 1998 v Itálii. I zde bylo postupováno podle modelu vyzkoušeného v průběhu měsíce května - osobou vstupující do přímého kontaktu s kurýrem byl opět G [redacted] T [redacted]. I v tomto případě zde fungoval další článek, který dohlížel na jednání kurýra, ale současně byl výkonnou spojkou mezi G [redacted] T [redacted] a kurýrem, přes něj se vyměňovaly informace potřebné ke zdárnému provedení „práce“. Při transportech provedených v červnu 1998 byl takovouto osobou, kterého státní zástupkyně označila ve své závěrečné řeči „styčným důstojníkem“ S [redacted] F [redacted].

Po zadržení D [redacted] I [redacted], který vystřídal Ü [redacted] S [redacted] nesplňujícího již potřebné podmínky, a útěku S [redacted] F [redacted] bylo potřeba tyto osoby nahradit. V červenci 1998 tak zahájil svou činnost S [redacted] B [redacted], který velmi rychle získal pro spolupráci svého dlouholetého známého J [redacted] K [redacted]. Opět je prokázáno, stejně jako tomu bylo o osob působících v Rakousku, opatření motorového vozidla speciálně vybraného a určeného jen pro transporty zásilek drog. V průběhu července 1998 J [redacted] K [redacted] uskutečnil jednu kurýrní cestu, ale v srpnu 1998 už tři, což s ohledem na vzdálenost místa, kam se droga dopravovala, bylo poměrně vyčerpávající, proto bylo přistoupeno k opatření dalšího vozidla určeného ke kurýrním cestám a zhruba v září 1998 do „party“ přichází další kurýr. Nicméně J [redacted] K [redacted] nadále v transportních cestách pokračoval, ale už se mohl střídát s další osobou, takže jezdil jen jednou měsíčně. I při činnosti této skupiny osob bylo postupováno stejným způsobem, který byl vyzkoušen v předchozím období - přímé řízení kurýra měl na starosti S [redacted] B [redacted], kontrolu však prováděl i G [redacted] T [redacted].

Z provedených důkazů nelze ale učinit závěr, že právě G [redacted] T [redacted] byl tím nejvyšším řídicím článkem. Provedené důkazy potvrzují, že to byl on, kdo přišel do přímého styku s drogou, kdo přišel do přímého styku s řídicími kurýry (S [redacted] F [redacted], S [redacted] B [redacted]), kdo se mohl ukázat a v květnových a červnových akcích se i ukázal přímo kurýrům. Nicméně i jeho činnost byla řízena další osobou či osobami - člověkem skutečně „v pozadí“. Podle provedených důkazů touto jednou z těchto osob, tedy „mužem v pozadí“, nedovoleného obchodu s omamnými látkami byl obžalovaný F [redacted] G [redacted].

Tento závěr je provedenými důkazy dostatečně podložen. Především jsou k dispozici záznamy telekomunikačního provozu vztahující se ke kurýrním cestám z května 1998, tj. kurýrním cestám M [redacted] H [redacted] a W [redacted] O [redacted]. Jde o telefonické hovory vedené mezi v těchto případech identifikovanými příjemci a v Česku působícím „T [redacted]“.

Dále z výpovědi svědka S [redacted] F [redacted] vyplývá, že „šéfem“ G [redacted] T [redacted] byl F [redacted] G [redacted]. Jestliže lze mít za prokázané, že stěžejní činností G [redacted] T [redacted], jehož činnost je provedenými důkazy prokázána po celé období od května 1998 do května 1999, bylo nedovolené nakládání s omamnou látkou, pak je logický závěr, že právě v této činnosti byl obžalovaný F [redacted] G [redacted] „šéfem“ G [redacted] T [redacted]. Tomuto závěru svědčí i výpověď svědkyně V [redacted] S [redacted] a S [redacted] F [redacted].

Skutečnosti plynoucí z provedených důkazů odůvodňují závěr, že trestná činnost nebyla páchána obžalovaným F [redacted] G [redacted] jako jednotlivcem, ale skupinou osob, která měla všechny znaky organizované skupiny, tedy pracovala v pyramidě, v níž každý stupeň měl svoje postavení a svůj předem daný úkol. Z provedených důkazů plynou skutečnosti, na

nichž lze postavit závěr, že jedním z pachatelů stojícím při vrcholu nebo až na vrcholu této pyramidy byl právě obžalovaný F████ G████. V tomto řízení je dokumentována a podle soudu prokázána trestná činnost popsaná ve výroku rozsudku. Vzhledem k tomu, že v souvislosti s transporty drog probíhá další trestní řízení, nelze jednoznačně po provedení dokazování dojít k takovému jednoznačnému závěru, že obžalovaný F████ G████ byl tím nejvyšším řídicím článkem. Z provedených důkazů však vyplývá, že organizace působící na území České republiky byla vytvořena tak, že měla několik větví, v jejichž čele stály osoby, které patřily mezi nejbližší podřízené spolupracovníky obžalovaného F████ G████. Zde se konkrétně jedná o větev vedenou G████ T████, do níž zcela evidentně patřil M████ H████ s odděleně stíhaným kurýrem P████ K████, S████ F████ s kurýry Ů████ S████ a D████ I████ a S████ B████ s kurýrem J████ K████ a zřejmě dalšími, jejichž činnost zůstává ještě předmětem vyšetřování..

Obžalovaný se podílel na transportech látky s obsahem heroinu, jenž byl zařazen ve skupině III přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 192/1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů účinného do 31. 12. 1998 jako omamná látka

Státní zástupkyně jednání obžalovaného F████ G████ popsané pod bodem I. písm. A, písm. B body 1) - 15) právně kvalifikovala jako pokračující trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákona ve znění zákona č. 112 / 1998 Sb.

Podle § 16 odst. 1 tr.ř. trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Pokračující trestný čin byl dokonán v době účinnosti uvedeného zákona.

Soud s touto právní kvalifikací ztotožnil. Obžalovaný tedy spáchal trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákona jako člen organizované skupiny když touto organizovanou skupinou rozumí zákon sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost. Pojem „více“ je zde jednoznačně interpretován jako nejméně tři osoby. Skupina nemusí mít trvalejší charakter a tímto způsobem lze spáchat i jen jednorázový trestný čin. Nevyžaduje se ani výslovné přijetí za člena skupiny. Postačí, že se pachatel do skupiny včlení jenom fakticky a aktivně se na její činnosti podílí. V případě právní kvalifikace podle § 187 odst. 4 písm. c) tr. zákona, se vyžaduje specifický charakter organizované skupiny - tj. musí jít o organizovanou skupinu působící ve více (nejméně dvou) státech. Z právě uvedeného je také zřejmé, že není žádného důvodu vylučovat z pojmu „více států“ první, resp. domovský stát organizované skupiny (v posuzované trestní věci Českou republiku). Navíc zákonodárce užil obecného pojmu stát, přičemž i Česká republika státem bezpochyby je.

Za situace, kdy obžalovaný společně s dalšími v jednotlivých skutcích popsanými osobami získali od nezjištěných osob získávali heroin, který prostřednictvím kurýrů a to z řad občanů České republiky, Polské republiky, transportovali z území České republiky pro další osoby v Italské republice, spáchali tento trestný čin jako členové organizované skupiny. Šlo tedy minimálně o tři další osoby (obžalovaný, G████ T████, S████ F████,

kurýři a příjemci drogy) působících na území více států (minimálně Česká republika, Rakouská a Italská republika)..

Obžalovaný spáchal celkem 16 skutků, kdy bylo transportováno z České republiky a následně do Italské republiky velké množství heroinu. Je nepochybné, že tato okolnost pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost a je k ní nutno ve smyslu § 88 odst. 1 tr. zákona přihlídnout a jednání obžalovaného právně kvalifikovat i podle § 187 odst. 4 písm. c) tr. zákona.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech hledisek uvedených v § 31 odst. 1 tr. zákona, zejména hodnotil stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného pro společnost (§ 3 odst. 4 tr. zákona), okolnosti za jakých byl trestný čin spáchán, ale také soud hodnotil i možnosti nápravy obžalovaného a v té souvislosti pečlivě hodnotil i jeho osobní poměry. Při ukládání trestu měl soud na mysli i účel trestu stanovený v § 23 odst. 1 tr. zákona.

Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen. V posuzované trestní věci se jedná o velmi významný zájem, jež je ustanovením trestního zákona chráněn, tedy o zájem státu na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, který je promítnut do vysoké trestní sazby, kterou tomuto protiprávnímu jednání trestní zákon stanovuje. Obchod s drogami a mezinárodní obchod zvláště, je narůstajícím společenským problémem s velkými negativními důsledky. Zde samozřejmě soud přihlédl k době spáchání trestného činu, kdy k trestnému jednání mělo dojít v roce 1998. Je možno konstatovat, že obžalovaný spáchal trestný čin velmi vysokého stupně společenské nebezpečnosti jednání pro společnost, což se již promítlo i do právní kvalifikace skutku. Stupeň společenské nebezpečnosti je u něho zvyšován způsobem provedení trestného činu, počtem skutků i množstvím nelegálně distribuované drogy. Nelze také nepřehlédnout jeho postavení v organizované skupině, kdy nepochybně byl jedním z organizátorů.

K osobě obžalovaného F■■■■ G■■■■ bylo zjištěno, že se jedná o občana Chorvatské republiky. Má středoškolské vzdělání technického směru. Je ženatý, otec jednoho nezletilého dítěte a v České republice žije od roku 1991, kdy zde podniká. Trvalý pobyt má v Praze, kde bydlí v rodinném domě. Z popisu rejstříku trestů vyplývá, že v České republice nebyl dosud soudně trestán. Obžalovanému ve smyslu § 33 písm. g) tr. zák. polehčuje, že vedl před spácháním trestného činu řádný život. Přitěžující okolnosti nebyly shledány.

Státní zástupkyně navrhla se své závěrečné řeči uznat obžalovaného F■■■■ G■■■■ vinným skutky popsány v bodě I. písm. A, písm. B 1-15 obžaloby pokračujícím trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a) odst. 4 písm. c) trestního zákona. Obžalované P■■■■ N■■■■ a M■■■■ S■■■■ pod bodem II. písm. A), bod 1) trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 290 / 1993 Sb. Pokud jde o tresty navrhla u všech uložení nepodmíněných trestu v rozpětí zákonné trestní sazby. Naproti tomu navrhla zprostit obžalované J■■■■ J■■■■ podle § 226 písm. c) tr.ř. pro skutek popsáný v obžalobě pod bodem I. písm. A), P■■■■ N■■■■ pod bodem II. písm. A 2), písm. B a M■■■■ S■■■■ pod bodem II. písm. A 2.

Naproti tomu všichni obhájei i jejich klienti ve své závěrečné řeči shodně navrhli, aby soud obžalované zprostil obžaloby ve smyslu § 226 tr. řádu a to ať podle písm. c), tak podle písm. a). Závěrečné řeči, zejména obhájců obžalovaných N■■■■ a G■■■■ byly značně obsáhlé a zabývali se především rozbohem dodržování zákonnosti v průběhu přípravného řízení ze strany policejních orgánů, důvodnosti podání obžaloby a použitelnosti provedených důkazů, které byly provedeny jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Zde šlo zejména o námitky použitelnosti výpovědi svědka F■■■■ a odposlechů získaných právní pomocí v Italské republice..

Na základě skutkového zjištění, shledal soud obžalovaného F■■■■ G■■■■ vinným z pokračujícím trestným činem podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst.4 písm.c) tr. zákona a proto s přihlédnutím k výše uvedeným ustanovením trestního zákona mu uložil podle § 187 odst. 4 tr. zákona jako přiměřený nepodmíněný trest odnětí svobody v polovině zákonné sazby v trvání 12,5 roku.

Pro výkon trestu jej podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud neshledal podmínky pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice (mírnějšího) ve smyslu § 39 odst. 3 tr.zákona, když přihlédl k závažnosti trestného činu, stupni a povaze narušení obžalovaného i znaleckému posudku .z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie.

Soud neshledal u obžalovaného podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákona.

Podle § 226 písm. a) tr.ř. soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 226 písm.c) tr.ř. soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.

Je třeba konstatovat, že obžaloba předložila mnoho důkazů, které byly shromážděny jednak v řízení přípravném, jednak byly opatřeny v řízení před soudem.

Po skončení dokazování sama státní zástupkyně navrhla zprostit obžaloby podle § 226 písm. c) tr.řádu v bodě I. písm. A) obžalovaného J■■■■ J■■■■, podle stejného ustanovení v bodě II. písm. B obžalovaného P■■■■ N■■■■ a podle § 226 písm. a) tr.ř. obžalované P■■■■ N■■■■ a M■■■■ S■■■■ v bodě II. písm. A ad. 2) a tento svůj návrh odůvodnila. Podle ní se k tomuto skutku provedenými důkazy podařilo prokázat, že dne 11. dubna 1998 vycestovala M■■■■ S■■■■ vozem Fiat Tipo do Rakouska, kde měla nehodu a vozidlo zde musela odstavit. Pak pokračovala do Itálie a při zpátečně cestě vozidlo v Rakousku vyzvedla. Tyto skutečnosti vypověděla jak obžalovaná M■■■■ S■■■■, tak až při hlavním líčení vyslechnutá svědkyně A■■■■ F■■■■ .

Pokud k této události vypovídal svědek S■■■■ F■■■■, pak sám vždy uváděl, že toto vozidlo nikdy neviděl, všechny informace má zprostředkovaně od obžalovaného P■■■■ N■■■■ .

Podle stání zástupkyně nelze mít tedy zato, že by bylo prokázáno, že v tomto případě bylo vozidlo Fiat TIPO naloženo drogou a co by se v takovém případě s drogou stalo. Skutek by se tedy nepodařilo popsat tak, aby nemohl být zaměněn s jiným jednáním, proto právě z těchto důvodů nezbyvá, než rozhodnout o zproštění uvedených obžalovaných obžaloby.

Soud se s jejím názorem a hodnocením důkazů ztotožnil a zprostil uvedené obžalované v těchto bodech obžaloby podle návrhu státní zástupkyně. V bodě II. písm. B) obžalovaného P■■■■ N■■■■ soud zprostil obžaloby podle § 226 písm. c) tr.řádu, když je zcela nepochybné, že skutek se stal, ale nebylo prokázáno že skutek spáchal obžalovaný, resp. poskytl pomoc ke spáchání trestného činu.

U obžalovaných P■■■■ N■■■■ a M■■■■ S■■■■ státní zástupkyně jednání, která je uvedeno pod bodem II, písm. A, bod 1) považovala za prokázané. Především vycházela z výpovědi svědka S■■■■ F■■■■, jehož hodnověrnost je podle ní prokazována celou řadou dalších důkazů provedených v hlavním líčení, z nichž řadu již zmínila, když hodnotila výpověď tohoto svědka k trestné činnosti kladené za vinu obžalovanému G■■■■.

Státní zástupkyně dále argumentuje dalšími důkazy. kdy k pobytům svědka S■■■■ F■■■■ v České republice byly opatřeny a k důkazu provedeny zprávy z ubytovacích zařízení, v nichž se měl podle výpovědi v určitých obdobích zdržovat.

Dále poukazuje na to, že k okolnostem získání trvalého zpětného víza byla opatřena a k důkazu provedena zpráva oddělení cizinecké policie ve Zlíně, která potvrdila, že S■■■■ F■■■■, jakož i Ü■■■■ S■■■■ skutečně bylo uděleno trvalé zpětné vízum, po komparaci s ustanoveními Metodického pokynu Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Policejního prezidia ČR č. 10 z 18. 02. 1994 v rozporu s těmito ustanoveními ke zjištěným skutečnostem pak byl proveden výslech svědka M■■■■ P■■■■ (čl. 7177-7178), který o udělení trvalého zpětného víza bez plnění podmínek uvedených v Metodickém pokynu rozhodl.

K tvrzení svědka o jeho společných cestách s obžalovaným P■■■■ N■■■■ do Itálie kromě svědka S■■■■ F■■■■ k návrhu obhajoby byla vyslechnuta svědkyně L■■■■ P■■■■, která potvrdila tuto skutečnost, přičemž tento údaj je podložen ještě zprávou Inspekce kriminální policie ve Villach ze dne 28. 03. 1998 o tom, že v 15:00 hodin byla na dálničním přechodu Arnoldstein – výjezd kontrolována osádka osobního vozu Mercedes 220 RZ■■■■ tvořená obžalovaným, S■■■■ F■■■■ a L■■■■ P■■■■.

Při prověřování skutečností uvedených L■■■■ P■■■■ svědek uvedl, že se mu říká „T■■■■“ - svědkovi nebyla tato skutečnost předestřena, ale svoji přezdívku uvedl zcela spontánně po dotazu, zda má nějakou přezdívku.

Také tvrzení svědka o jeho setkání se sourozenci D■■■■ a jejich matkou ve Vídni v květnu 1998 zcela potvrdil, a to včetně důvodu, svědek Ü■■■■ S■■■■ k hodnověrnosti tohoto svědka obžalovaný P■■■■ N■■■■ nevznesl žádnou námitku.

Další tvrzení svědka o tom, že v Praze při jednom ze svých pobytů navštívil svého krajana A■■■■ K■■■■, bylo potvrzeno výslechem jmenovaného v postavení svědka,

kromě toho v poznámkách svědka F [REDACTED] zajištěných při domovní prohlídce bylo nalezeno telefonní číslo [REDACTED] užívané svědkem K [REDACTED] se zkratkou T [REDACTED], tak jak o tom oba vypovídají.

Též tvrzení svědka o tom, že rakouské policejní orgány řešily porušení dopravních předpisů M [REDACTED] S [REDACTED], bylo ověřeno a potvrzeno zprávou rakouských policejních orgánů - tento skutek se stal 11. 04. 1998 přesně za okolností, které svědek popsal ve svých výpovědích.

I tvrzení svědka o tom, že M [REDACTED] S [REDACTED] byla držitelkou a užívatelkou osobního motorového vozidla tov.zn. Fiat Tipo, bylo ověřeno výpisem z centrální evidence vozidel, v ní byla evidována jako držitelka v době od 09. 07. 1997 do 16. 03. 2000. Kvůli tomuto vozidlu byli jako svědci vyslechnuti další držitelé - J [REDACTED] S [REDACTED] a M [REDACTED] H [REDACTED] a byla také provedena prohlídka tohoto vozidla s cílem ověřit, zda v nádrži případně není či nebyl vyroben úkryt, byl příbrán znalec k posouzení technického stavu nádrže v osobním automobilu Fiat Tipo.

Také všechny skutečnosti, které svědek vypověděl ke skutkům, jež měly být spáchány v červnu 1999, potvrdili svědci Ú [REDACTED] S [REDACTED] a D [REDACTED] I [REDACTED].

Kromě toho byly při domovní prohlídce provedené u svědka F [REDACTED] zajištěny písemnosti potvrzující jeho pobyt v červnu 1998 v Praze, včetně kavárny MONACO, která v té době byla provozována rodinou F [REDACTED] G [REDACTED].

Z dokumentace opatřené z trestního řízení vedeného v Rakousku také plyne velice častý telefonický kontakt svědka S [REDACTED] F [REDACTED] s obžalovaným P [REDACTED] N [REDACTED], a nejde jen o aktivní volání svědka uvedeným osobám, ale i o volání pasivní ze strany těchto osob, pro ilustraci z účastnické stanice číslo [REDACTED], která byla přímo evidována na obžalovaného P [REDACTED] N [REDACTED], bylo svědkovi v období od 31. 05. 1998 do 29. 06. 1998 voláno celkem 15 x - obviněný přitom byť i jen telefonický kontakt se svědkem v tomto období kategoricky popírá.

Ve prospěch výpovědi svědka S [REDACTED] F [REDACTED] lze také vyložit výraznou změnu ve výpovědi obžalované M [REDACTED] S [REDACTED], která v počátku trestního stíhání kategoricky popřela, že by znala obžalovaného P [REDACTED] N [REDACTED], aby v dalších výpovědích přiznala, že jej nejen znala, ale že jí dokonce nabídl pomoc při řešení jejího „rakouského problému“, při té příležitosti jej dokonce navštívila i doma.

To jsou podle státní zástupkyně všechny další důkazy, které potvrzují hodnověrnost výpovědi svědka S [REDACTED] F [REDACTED].

Oba obžalovaní trestnou činnost kladenou jim za vinu kategoricky popírají. K této věci podává svědectví pouze svědek S [REDACTED] F [REDACTED], když drogu nikdy neviděl a o tom, že by oba obžalovaní převáželi drogu, se dozvěděl též jen zprostředkovaně od obžalovaného P [REDACTED] N [REDACTED].

Soud považuje i přes toto zproštění obžaloby výpověď svědka S [REDACTED] F [REDACTED] za věrohodnou. Je nutno přisvědčit státní zástupkyni, že výpověď svědka je třeba posuzovat jako celek a nelze říci, že část výpovědi je pravdivá, část nikoliv. Soud

nezpochybňuje jeho výpověď a lze připustit, že mu toto řekl. S ■■■■■ F ■■■■■ se však soud nemohl zeptat, kdy a při jaké příležitosti mu to měl říci, proč se svěřil právě jemu a jak mu to vlastně přesně řekl.

K prokázání, zda se skutek stal nestačí v tomto konkrétním případě, podle soudu, jen výpověď svědka S ■■■■■ F ■■■■■ o tom, že se mu obžalovaný P ■■■■■ N ■■■■■ svěřil, že v nádrži auta převážejí 25 kg drogy. Sám tento svědek žádnou přepravovanou drogu neviděl, údajně jen obžalovaný N ■■■■■ mu sdělil, že uvedené množství bylo přepravováno v nádrži. Nebylo zjištěno, že by obžalovaná měla v držení či k dispozici v obžalobě popsané vozidlo. Vozidlo nebylo zajištěno, nebyla zajištěna droga, nebyl zjištěn dodavatel či odběratel. Ze znaleckého posudku znalce z oboru motorových vozidel ing. Prince a jeho výslechu před soudem se nepodařilo zjistit, zda balíčky, které obsahovaly 25 kg drogy by se vůbec vešly do nádrže vozidla tov. zn. Škoda Octavia. Toto vozidlo nebylo nikdy identifikováno, zejména rok výroby, podle kterého by bylo možno určit typ vyráběného vozidla a obsah palivové nádrže. Nelze v tomto kontextu srovnávat obsah nádrže tohoto typu vozidla a obsah nádrže vozidla Opel, jak provedla v závěrečné řeči státní zástupkyně. Bez bližších technických dat o vozidle, zejména obsahu palivové nádrže i typu používaného paliva to podle soudu nelze. Navíc nebyla zjištěna žádná droga a nebyl znám ani počet a objem balíčků s drogou.

Po zhodnocení provedených důkazů v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že nelze jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností učinit spolehlivý závěr o tom, že se stal i skutek pod bodem II. písm. B ad. 1) obžaloby. Tento skutek se opírá především jen o neurčitou výpověď (nikoli nepravdivou) svědka S ■■■■■ F ■■■■■ podle které nelze učinit jednoznačný závěr, že skutečně nezjištěným vozidlem Škoda, které měla zapůjčit obžalovaná S ■■■■■, bylo do Itálie dopraveno 25 kg drogy. Důkazy u tohoto popsaného skutku netvoří uzavřený kruh a jsou zde důvodné pochybnosti, zda se tento skutek vůbec stal.

Vzhledem k výše uvedeným pochybnostem o tom, že skutek se vůbec stal, bylo postupováno podle procesní zásady „in dubio pro reo“ a obžalovaní P ■■■■■ N ■■■■■ a M ■■■■■ S ■■■■■ byli ve smyslu ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby Krajského státního zastupitelství v Plzni, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho

způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 17. února 2006

Předseda senátu
JUDr. Zdeněk M i n a ř í k
v.r.

Za správnost:
Zdeňka Holá

Tento rozsudek ze dne 17.2.2006, č.j. 3 T 13/2004-8734 nabyl právní moci ohledně obž. J. ■■■ dne 17.2.2006 a ohledně obž. G. ■■■, N. ■■■, S. ■■■ dne 31.7.2006. Připojení doložky provedla Zdeňka Holá dne 24.5.2011.

